

Maa Viro

Hae

Maa: Viro

, , 04.06.2018 – 26.09.2018

Maa: Viro

Kaupunki:

Vaihtoaika: 04.06.2018 – 26.09.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

4.6.2018–26.9.2018 Eesti Arhitektuurimuuseum, Tallinna, Viro

Tein vajaan neljän kuukauden Erasmus-harjoittelun Eesti Arhitektuurimuuseumissa Tallinnassa, harjoittelun kestäessä kesäkuun alusta miltei syyskuun loppuun. Hain Erasmus-apurahaa museologian sivuainekokonaisuuteni harjoittelua silmälläpitäen, sillä olin jo aiemmin käyttänyt oppiaineen harjoittelutuen ja ajattelin että olisi hyvä olla joku rahoitus harjoittelun ollessa pakollinen osa opintoja. Harjoittelu hyväksiluettiin museologian sivuainekokonaisuuteen 5 op arvoisena, mikä toisaalta tuntui aika vähäiseltä neljän kuukauden harjoittelusta. Halusin kuitenkin olla pidempään kuin Erasmusuksen minimimäärän kolme kuukautta saadakseni mahdollisimman paljon irti harjoittelusta, sillä en pystynyt aloittamaan ennen kesäkuun alkua, mikä lyhensi harjoitteluaikaani alkupäästä.

Haku keväällä tai kesällä tehtävää harjoittelua varten oli jo syksyllä, mikä mielestäni oli hyvä ajoitus, koska tällöin paikan etsimiseen jäi hyvin aikaa. Osallistuin hakuvaiheessa infoon, missä käsiteltiin hakemisen käytäntöjä ja kuultiin kokemuksia harjoitteluun osallistuneilta. Tämän lisäksi hain luonnollisesti tietoa yliopiston nettisivuilta, lukien myös harjoittelukokemuksia. Aluksi yritin etsiä harjoittelupaikkaa opetushenkilökunnan kontaktien kautta; kun tämän kautta sopivaa paikkaa ei löytynyt, ryhdyin omatoimisesti katselemaan mahdollisia paikkoja. Otin toteutuneen harjoittelupaikkani lisäksi itse yhteyttä yhteen kohteeseen, joka oli lievästi kiinnostunut, mutta jolle kesä ajankohtana ei ollut sopiva lomien takia. Lisäksi täältä vastattiin niin myöhään, että olin jo neuvottelemassa harjoittelusopimuksesta Arhitektuurimuuseumin kanssa. Otin kiinnostaviin paikkoihin yhteyttä sähköpostilla, jossa kerroin lyhyesti itsestäni ja liitin mukaan cv:ni ja motivaatiokirjeen. Valikoin hakemani paikat intressieni mukaan, ihan senkin takia että olisi helpompaa perustella minkä takia olisin sopiva harjoittelijaksi tuntiessani aihepiiriä valmiiksi. Cv:n pohjana käytin suunnitellessa Europassia, mutta lähetin vapaammin muotoillun lopullisen version.

Saatuani kiinnostuneen vastauksen harjoittelupaikasta rupesin neuvottelemaan sopimuksia, esimerkiksi sitä milloin voisin tehdä harjoitteluni ja museon ehdotuksen mukaan myös milloin pitäisin loman henkilökunnan ollessa itsekkin kesälomalla. Vastuuvakuutuksen luulin

hetkellisesti tuottavan ongelmia, sillä työpaikka ei voinut sitä tarjota, mutta tämä hoitui helposti yliopiston kautta. Harjoittelusopimusten tekeminen tuntui välillä hitaalta, mutta ei lopuksi ollut niin monimutkaista, mitä olin etukäteen ajatellut.

Ollessani neljä kuukautta pois, tarvitsin matkavakuutukseen kuukauden pidennyksen, sillä vakuutuseni oli voimassa vain kolme kuukautta yhtäjaksoisen ulkomailla olon ajan. Lisäkuukausi maksoi muutaman kympin, ja sitä varten tehtiin terveystarkastus jonka sai vakuutusyhtiöltä sitä pyytämällä. Paperiasioihin Virossa kuuluu myös maahan rekisteröityminen kolmen kuukauden jälkeen, jonka pystyi hoitamaan paikallisessa virastossa tehtävällä paperien täyttämällä.

Asumisen hoidin vuokraamalla huoneen yksityiseltä taholta, joka tarjosi asuntoja juuri erityisesti vaihto-opiskelijoille ja ulkomaisille harjoittelijoille, myös lyhyeksi aikaa. Monissa muissa asunnoissa joita katsoin kiinteistönvälityssivujen kautta tuli ongelmaksi se, että niihin olisi pitänyt tehdä vuokrasopimus vähintään puoleksi vuodeksi. Asunto oli 5h+k, ja kaikki muutkin siellä asuvat olivat ulkomaalaisia opiskelijoita, joskin asuin reilun kuukauden myös yksin edellisten vaihto-oppilaiden lähdettyä ja syksyn lukukauden aloittavien vielä ollessa saapumatta. Asunnossa hyvää oli sen sijainti lähellä harjoittelupaikkaani ja keskustaa, huonompia puolia puolestaan pieni keittiö silloin kun oli muitakin asukkaita ja se, että näki asunnon olevan mahdollisimman halvasti remontoitu mikä näkyi vähän kaiken repsottamisena ja huoltomiesten jatkuvana virtana. Sinällään asunto oli kyllä ihan asiallinen ja siistikin. Vuokra itsessään oli vähän alle 300 €, mutta sen lisäksi maksettiin 50€ niin sanotut ”kommunaalikulut”, jotka kattoivat esimerkiksi sähkön ja veden. Asunnossa kävi kerran viikossa myös siivoaja, joka siivosi yhteiset tilat.

Työskentelin museossa suurimman osan ajasta kokoelmapuolella, sekä arkistokokoelmassa että kuvakokoelmissa. Arkistossa töihini kuului muun muassa arkistoitavan materiaalin järjestely ja luettelointi, sekä nimikointi. Tämän lisäksi kirjoitin museon verkkosivuille kaksi blogitekstiä käsittelemistäni aineistoista aiheeseen liittyvää kirjallisuutta apuna käyttäen. Kuva-arkistossa tein puolestaan pääasiallisesti skannausta Viron museoiden verkkotietokantaa varten, sekä jonkin verran myös tiedonsiirtoa, ja autoin museon sosiaalisen median päivittämisessä kirjoittamalla Instagramiin tekstejä kokoelmista valitsemiini kuviin, tai vaihtoehtoisesti ajankohtaisia näyttelyjä mainostaen. Tämän lisäksi avustin kahdella kesän aikana toteutetulla arkkitehtuuriin keskittyvällä lasten päiväleirillä, joiden aikana olin apuna muun muassa leiriin kuuluvilla retkillä ja askartelussa. Mielenkiintoisiin työtehtäviin kuului myös museon Suomeen kohdistuvan matkan järjestäminen. Tässä hoidin aukioloaikojen tarkastamista ja varauksien tekemistä vierailukohteisiin ja ruokapaikkoihin ollessani ainoa suomen natiivipuhuja museossa.

Saamani ohjaus harjoittelussa oli ihan hyvää, vaikka joskus olisin kaivannut tarkempia ohjeita mitä tehdä. Toisaalta tämän välillä puuttuessa sain enemmän itse päättää miten teen asiat. Työtehtäväni olivat hyödyllistä perustyötä museoalalta, vaikka tuntuivat välillä monotonisilta. Onneksi tähän sai vaihtelua muun muassa museon ohjelmatarjontaan osallistumisen muodossa, sillä retkiä oli harva se viikko ja pääsin aina osallistumaan niille halutessani. Ylipäättään sain kuvan että harjoittelupaikkani halusi minun ottavan työni aika leppoisasti, ja kannustivat pitämään taukoja ja olemaan välillä lyhyempiä päiviä. Koin itseni myös hyväksytyksi osaksi työyhteisöä. Ehkä kulttuurieroista kertoi se, että välillä kiireiset asiat jätettiin minun makuuni liian viime tippaan hoitamisen suhteen, joka välillä oli vähän

turhauttavaa sillä olisin halunnut lisää pelivaraa mahdollisten muutosten tapahtuessa. Asiat hoidettiin välillä myös vähän suurpiirteisemmin kuin olin tottunut, mikä saattoi aiheuttaa hetkellistä eksymistä ja paljon kysymyksiä/omatoimia päätöksiä taholtani.

Käytin työkielenä enimmäkseen englantia, ja tämän lisäksi jonkun verran viroa, jota olin opiskellut useamman kurssin yliopisto-opiskelujeni aikana. Koin kielitaitoni parantuneen molemmissa kielissä, sillä vaikka en töissä puhunutkaan niin paljon viroa kuin ehkä mennessä ajattelin tekeväni, käytin kieltä jatkuvasti töiden ulkopuolella asioita hoitaessani. Välillä tosin piti vaihtaa tällöinkin englanttiin jos kielimuuri tuli vastaan.

Harjoitteluraha ei kattanut kaikkia elinkustannuksia, mutta opintotuen ollessa lisänä pärjäsin kesän näillä rahoilla ihan hyvin. Harjoittelupaikallani ei ollut mahdollisuutta tarjota palkkaa tai muita etuuksia, retkiä lukuun ottamatta. Hintataso oli ruuan ja juoman suhteen yleensä vähän Suomea edullisempi, esimerkiksi ihan hyvää lounasta sai keskusta-alueellakin 3-5 euron hintaan; museon hyvän sijainnin vuoksi valinnanvaraa lounastamiseen oli paljon. Tämän lisäksi julkinen liikenne oli sekä Tallinnan sisällä että koko Viron alueella Suomea huokeampaa. Sain museon lomien takia pari viikkoa vapaata, ja tällöin pääsin kiertelemään maata enemmän helteisen sään suosissa. Tosin töihin palattuani helteet eivät enää suosineet kun ilmastointi ei ollut kummoinen, ja sen takia minua usutettiin tekemään etätöitä kaupungilla tai missä haluan kunnes ilma viilenee.

Kokonaisuudessaan koin harjoittelun avartavana kokemuksena, jota suosittelisin lämpimästi. Vaikka välillä koti-ikävä iski, viihdyin sekä työssäni että Virossa, enkä lyhyestä etäisyydestä huolimatta käynyt neljän kuukauden aikana kuin kaksi päivää Suomessa ja silloinkin työn merkeissä. Koen oppineeni konkreettisten asioiden, kuten kielitaidon, lisäksi kykyä toimia vieraassa kulttuurissa niin töiden merkeissä kuin muussakin jokapäiväisessä elämässä, ja opin huomaamaan eroja siinä, miten asiat tehdään eri tavalla niinkin Suomea läheisessä maassa kuin Virossa.

, , 30.05.2018 – 31.08.2018

Maa: Viro

Kaupunki:

Vaihtoaika: 30.05.2018 – 31.08.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Erasmus-harjoitteluraportti

Tarton yliopiston museo, Tartto, Viro. (30.05.2018-31.08.2018) Museologian harjoittelu.

Olin 3 kuukautta museologian Erasmus-harjoittelussa Tartton yliopiston museossa. Hakuprosessi Erasmus-apurahan suhteen alkoi jo hyvissä ajoin syksyllä, päätös rahasta tuli marraskuussa, kun harjoitteluni oli määrä alkaa kesäkuun alussa, joten ainakin omalla kohdallani jäi hyvin aikaa harjoittelupaikan etsimiseen ja muiden käytännön asioiden järjestämiseen. Sain myös riittävästi tietoa harjoittelun toteuttamisesta ja mielestäni oli helppo lähteä hakemaan paikkaa.

Käytin harjoittelupaikan etsimisessä kahta eri metodia. Ensinnäkin yritin saada paikkaa käyttämällä hyödyksi museologian opinnoista vastanneiden henkilöiden kontakteja ulkomaalaisissa museoissa (pääosin Britteinsaarilla, sillä sinne lähteminen oli alkuperäinen tavoitteeni.) Niistä paikoista tuli kuitenkin kaikista lopulta kieltävä vastaus, joten aloitin hakemaan paikkaa itsenäisesti. Etsin yksinkertaisesti netistä tietoa sopivista paikoista, ja aloin vain laittamaan sähköpostia paikkoihin, joissa uskoin olevan mahdollisuuksia hyvään harjoitteluun. Ensimmäinen paikka josta sain hyväksyvän vastauksen, oli Tarton yliopiston museo, ja tämän paikan otin vastaan, sillä siinä vaiheessa oli jo huhtikuu ja paikan löytämisen kanssa alkoi olemaan hieman kiire. Käytin hakemuksessa sekä Europassi- ansioluetteloita, että itse kirjoittamaani avointa hakemusta jossa kerroin itsestäni ja harjoitteluni sisällöistä. Paikan varmistumisen jälkeen oli aika solmia harjoittelusopimus. Se oli lopulta melko yksinkertaista, täytin vain oman osuuteni ja lähetin sen sitten skannattuna museolla työskentelevälle harjoitteluasioita vastaavalle henkilölle. Saatuaani sen takaisin museon puolesta täytetyillä tiedoilla, vein sen tiedekuntani liikkuvuuskoordinaattorille, ja tämän jälkeen sopimus oli valmis.

Sitten olikin jo aika aloittaa harjoitteluun valmistautuminen, ja sen kanssa tuli pelottavan kiire, kun paikka varmistui niin myöhään keväällä. Harjoittelupaikkani ei tarjonnut vastuuvakuutusta, joten tämän hoidin sitten yliopiston kautta ja se oli nopea prosessi. Asunnon osalta minulla kävi hyvä tuuri, ja sen osalta olin onnekas, että paikka oli juuri Tartossa. Asuin nimittäin kesän Tartossa opiskelevan kaverini asunnossa, kun hän itse puolestaan oli Suomessa töissä. Näin ollen asunnon etsimiseen ei kulunut kohdallani juuri ollenkaan aikaa, sillä sain melko pian tietää, että voin asua kaverini asunnossa.

Saavuttuani itse harjoittelupaikkaan, koen saaneeni hyvän perehdytyksen tehtäviini, ja aina jos jokin oli epäselvää, niin kysymällä sain apua ja neuvoja. Pääsin aluksi myös hyvin sisälle organisaation toimintaan, joten vastaanotto ja harjoittelun alulle saattaminen toimi moitteitta. Työtehtäväni koostuivat pääasiassa kolmesta asiasta: tehdä museolle suomenkieliset tekstit näyttelyihin yms. englanninkielisten materiaalien pohjalta, suunnitella opastettu kierros näyttelyihin ja tämän jälkeen pitää niitä muutaman kerran viikossa englanniksi ja suomeksi, ja työskennellä arkistoissa arkistoiden potilastietokortteja 1800-luvulta. Työtehtävät vastasivat sikäli odotuksia, että pääsin tekemään enemmän kuin yhtä museotyöhön kuuluvaa tehtävää, ja ennen kaikkea oikeita työtehtäviä. Pärjäsin harjoitteluni ajan helposti englannin kielellä, sillä museohenkilökunta puhui todella hyvää englantia, ja työtehtäväni olivat sellaisia, että vironkielen taitoa en juuri tarvinnut, pois lukien muutamien avaintermien opettelu arkistointitehtäviä varten, mutta ne oli helppo ottaa haltuun. Koen että englannin kielen taitoni myös parani harjoittelun aikana, etenkin suullinen osaaminen, ja tämä juuri pitämieni opastuskierrosten myötä. Viron kielen taito ei juurikaan, mutta sitä ei juurikaan tarvinnut, vaikka harjoittelun Virossa suoritin.

Elinkustannukset, kuten kaikki tietävät, ovat Virossa suurimmaksi osaksi Suomen elinkustannuksia matalammat, joten niiden osalta eläminen oli helppoa. Muutenkaan Tartossa eläminen ei juuri poikkea suomalaisesta vastaavan kokoisesta kaupungista, joten minkäänlaista kulttuuriin sopeutumista en kokenut tarvitsevani. Mielestäni Vieroon on kyllä helppo lähteä harjoitteluun.

Harjoitteluapuraha meni itselläni käytännössä kokonaan asuntoni vuokraan Virossa, mutta tämän lisäksi sain ulkomaille myönnettävää opintotukea, ja tällä katoinkin helposti elinkustannukseni. Toki oli syytä katsoa hieman mitä ostaa, mutta siihen suurin osa

opiskelijoista on muutenkin tottunut, joten ei mitään uutta sillä saralla. Itse en saanut harjoittelupaikasta minkäänlaista palkkaa, mutta se oli jo paikkaa hakiessa itselläni aikalailla oletuksena, sillä puhuimme kursseilla siitä, että harvempi museo on valmis tai kykenevä maksamaan harjoittelijoille.

Museologian perusopinnoissa harjoittelu kuuluu kokonaisuuteen, joten suoritin Erasmus-harjoitteluna pakollisen harjoittelun sivuaineeseen liittyen. Harjoitteluni oli 5 opintopisteen arvoinen, mikä oli ennalta annettu määrä kyseisessä museologian harjoittelussa. Tässä koen omalla kohdallani ehkä pienen epäkohdan, sillä Erasmus-harjoittelun vähimmäispituus on 3 kuukautta. Jos olisin suorittanut harjoittelun Suomessa se olisi ollut mahdollista tehdä 6 viikon mittaisena ja saada sama määrä opintopisteitä, joten Erasmus-harjoittelun myötä opintopistekohtainen työmääräni oli kyllä huomattavasti vaadittua korkeampi.

Erytisesti hyödyin harjoittelusta siinä mielessä, että sain 3 kuukautta työkokemusta omalta alalta, ja siitä on varmasti hyötyä etenkin museoalan työtehtäviin hakiessa. Sain myös tehdä paljon oikeita työtehtäviä, joten harjoittelun myötä kyseinen kokemus ei ole vain sanoja paperilla, vaan ihan käytännön osaamista alalta, joten siitä tulee varmasti olemaan hyötyä. Toki harjoittelu antoi myös valmiuksia työskentelyyn ulkomailla, mutta omalla kohdalla koen myös, että koska museotyö Suomessa ja Virossa ei juuri eroa toisistaan, niin samoja valmiuksia olisin saanut myös Suomesta, sillä erotuksella, että luonnollisesti kielellinen osaaminen kehittyi enemmän ulkomailla ollessani ja käyttäessä englantia käytännössä ainoana kielenä 3 kuukauden ajan. Varsinaisia hankaluuksia en koe harjoitteluni aikana kohdanneeni, en ainakaan sellaisia, jotka johtuivat ulkomailla olemisesta. Erasmus-harjoittelu prosessi sujui muutenkin erittäin sujuvasti, ja Tampereen yliopistolta sai kyllä hyvin tarvittavat neuvot ja avun asioiden hoitamiseen, joten mitään negatiivista sanottavaa ulkomailla harjoittelusta minulla ei kyllä ole.

Tartu Ülikool, Tartu, 06.02.2018 – 01.07.2018

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihtoaika: 06.02.2018 – 01.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Informaation keräämisessä ennen vaihtoa ei ollut kummempia ongelmia. Kummankin yliopiston nettisivut olivat tietopitoisia ja erittäin helposti navigoitavia. Dokumenttien toimittaminen sujui ajallaan. Matkavakuutuksen hommasin alalle työskentelevän sukulaisen avulla. En osallistunut kielikurssille, koska luottoni kielitaitooni oli sen verran vahva.

Tarton yliopisto jakoi tulijat pieniin ryhmiin, joille määrättiin yksi tuutori, joka otti yhteyttä ennen vaihdon alkua. Hän lähinnä huolehti, että minulla oli kaikki asiat hoidossa ja kaikki tarvittavat tiedot mukanani. Kysyin häneltä kaupungin liikuntamahdollisuuksista.

Oriantaatiokurssilla meillä kerrottiin yliopiston käytännöistä ja Virossa asumisen erityispiirteistä.

Hankin asunnon jo ennen vaihdon alkua opiskelija-asuntosäätiön kautta. Hakuprosessi oli erittäin yksinkertainen ja siihenkin annettiin ohjeet yliopiston sivuilla. Vuokra oli 210 euroa kuussa ja sopimuksen pantiksi minun tuli maksaa kolmen kuukauden vuokraa vastaava summa etukäteen. Viimeiset kaksi kuukautta vuokra veloitettiin suoraan pantista, ja sen loput palautettiin minulle vaihdon jälkeen.

Tarton yliopisto oli yksi harvoja JKK:n vaihtopaikkoja jossa pystyin opiskelemaan myös pääainettani, hallintotieteitä, tosin ne eivät olleet aivan samassa muodossa kuin täällä. Tartossa kurssini olivat jotain hallintotieteiden ja politiikan väliltä, ja niiden lisäksi otin yhden kurssin kauppatieteitä. Viron e-palveluja käsittelevä kurssi oli kaikista mielenkiintoisin. Kurssit olivat pitkiä, kattaen suurimman osan lukukaudesta. Vain yhdessä oli kirjallinen tentti, muut hoidettiin esseillä, ryhmätöillä tai suullisella kokeella. Jälkikäteen ajatellen ryhmätöitä oli ehkä liikaakin, neljän ryhmätyön tekeminen yhtä aikaa oli hankalaa jo pelkän aikataulutuksen osalta. Luennoitsijat puhuivat hyvää englantia, eikä minulla ollut mitään vaikeuksia ymmärtää heitä tai materiaaleja. Sähköisiä materiaaleja hyödynnettiin erinomaisesti, minun ei tarvinnut hankkia yhtään kirjaa vaan kaikki löytyi netistä.

Säät olivat puolellani koko vaihdon ajan. Tartosta lähti hyvät liikenneyhteydet joka ilmansuuntaan, ja käytinkin niitä hyödykseni. Viron lisäksi kiersin myös Latviassa, Liettuassa ja Suomessa. Tulin toimeen kaikkien muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa. Yliopistolla oli hyvinvarustettu kuntosali, ja näin kuntokin säilyi koko vaihdon ajan. Elinkustannukset olivat hieman Suomen hintatasoa alhaisemmat. Yliopisto tarjosi ilmaisen Wifin ja paikallisen byrokratian kanssa asioidessa asiat sujuivat jouheasti. Tartoon saavuttuani minun piti rekisteröityä kaupungin asukkaaksi ja hankkia virolainen henkilökortti.

Opintorekisteriotteeni saapui jo, mutta en ole vielä ehtinyt perehtyä hyväksilukemismahdollisuuksiin. Uskon pystyväni sisällyttämään vaihtoaikani osaksi maisterintutkintoani.

Nautin vaihtoajastani erittäin paljon. Ennestään hyvä englantini muuttui entistä sujuvammaksi. Näin uusia hienoja paikkoja ja opin uutta vieraasta kulttuurista. Tutustuin opiskelukulttuuriin ja opetusmenetelmiin, jotka poikkesivat omastani. Katsoin tuttuja oppiaineita uudesta näkökulmasta. Tietovarastoni karttui, opin jäsentelemään maailmaa uudella tavalla ja olen nyt entistä enemmän selvillä omasta paikastani tässä maailmassa. Koen nyt entistä selkeämmin, mitä asioita pidän tärkeinä. Kohtasin ihmisiä eri maista ja kulttuureista, opin lisää näiden erityispiirteistä ja kommunikoin heidän kanssaan ihmisläheisesti.

Oikeastaan ainoa kritiikin aihe oli Tarton yliopiston hitaus arvosanojen antamisessa. Osassa kursseista jouduin odottamaan yli kuukauden lopullista arvosanaa, ja viimeiset numerot sain vasta Suomeen palattuani.

Tartu Ülikool, Tartu, 06.02.2018 – 01.07.2018

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihtoaika: 06.02.2018 – 01.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Päätin hakea Viroon vaihtoon, sillä viron kieli ja kulttuuri ovat aina kiinnostaneet minua. Pidän kovasti uusien kielten oppimisesta, ja koska viron kieli on niin lähellä suomen kieltä, ajattelin, että olisi hauska kokeilla, kuinka hyvin sitä ehtisi oppia puolessa vuodessa. Halusin myös oppia lisää maasta, joka on kulttuurillisesti ja kielellisesti hyvin lähellä Suomea, mutta jonka historia on erilainen kuin Suomen. Valitsin Tarton yliopiston, koska Tartto vaikutti mukavalta ja pieneltä opiskelijakaupungilta verrattuna pääkaupunki Tallinnaan. Hakuprosessi oli erittäin helppo ja kaikki hoitui niin kuin pitikin. Tarton päästä vastattiin aina nopeasti ja kaikkien dokumenttien saaminen sujui helposti. Tampereen päässä informaation kulku sen sijaan ei ollut yhtä selkeää, ja olisin ollut aika pihalla, ellen olisi jo ollut kertaalleen vaihdossa kandidaiheessa. Päätin ottaa vaihdon ajaksi matkavakuutuksen, vaikka luulen, että ilman sitäkin olisi pärjännyt. Kävin kerran yksityislääkärillä ja se oli kyllä älyttömän halpa, vain 25 euroa puolen tunnin käynnistä.

Tarton yliopiston sivuilta oli hieman vaikea löytää listaa englanninkielisistä kursseista, mutta kunhan sen löysi, siitä löytyi selkeästi kaikki tarvittava tieto. Kurssien tietoja päivitettiin koko ajan, ja pystyin helposti valitsemaan kursseja jo ennen Tarttoon saapumista. Jouduin kuitenkin vielä tekemään muutoksia *Learning Agreementiin* paikan päällä. Hain vaihtoon sosiaalitieteiden kautta, sillä oman pääaineeni psykologian paikkaa ei ollut tarjolla. Harmikseni sosiaalitieteiden englanninkieliset kurssit olivat kuitenkin aivan erityyppisiä kuin Tampereen yliopistossa opiskelemani sosiaalitieteiden kurssit, ja lisäksi niitä oli todella vähän tarjolla. Kysyin Tarton koordinaattoriltani, kuinka paljon minun pitäisi opiskella sosiaalitieteitä vaihtoni aikana ja vastauksena oli *some courses*. Valitsin yhden kurssin, joka lopulta peruttiin osallistujien pienen määrän vuoksi. Näin ollen en opiskellut vaihtoni aikana ollenkaan sosiaalitieteitä, mutta sen sijaan paljon kaikkea muuta mielenkiintoista. Valitsin Baltian historiaan keskittyvän kurssin, joka oli erittäin mielenkiintoinen, vaikka opetusmetodi olikin hyvin vanhanaikainen – opettaja puhui kaksi tuntia putkeen luokan edessä ilman minkäänlaisia powerpointteja tai edes liitutaulua. Muilla kursseilla opetusmenetelmät sen sijaan olivat monipuolisia ja nykyaikaisia. Valitsin *Looking at art* -nimisen kurssin, jossa käytiin taidemuseoissa ja kirjoitettiin päiväkirjaa näyttelyiden herättämistä ajatuksista. Pidin kurssista erittäin paljon, ja oli mukavaa, että kurssilla oli myös virolaisia. Valitsin myös selkeästi vain vaihtareille tarkoitetun, *Insights to Estonian culture* -kurssin, jossa katsottiin virolaisia elokuvia ja käytiin Tarton museoissa. Kurssi antoi todella paljon ja vaati erittäin vähän.

Halusin vaihtoaikani panostaa erityisesti viron opiskeluun, jotta oppisin sitä niin hyvin, että pärjäisin sillä kaupungilla asioidessani. Olin lueskellut hieman viroa itsekseni ennen vaihtoa, mutta en osannut sanoa lähestulkoon mitään. Päätin skipata alkeiskurssin, koska kurssit

pidetään englannin kielen pohjalta, ja ajattelin suomalaisena pystyvänä opettelemaan itse ykköskurssin asiat. Kaikki kurssit ovat englanniksi, ja ne on suunnattu kaikille ulkomaalaisille äidinkielestä riippumatta. Kävin toisen kurssin aloitusluennolla ja sielläkin tuntui tahti aika hitaalta. Lopulta päädyin ottamaan kaksi kurssia, *Estonian for Beginners III* ja *Estonian Vocabulary and Oral Skills for Pre-Intermediate Learners I*, eli periaatteessa kurssit kolme ja neljä. Kurssit olivat todella hyviä ja opin erittäin paljon, vaikka englannin pohjalta oppiminen välillä lähinnä sekoitti. Naureskelin myös usein itsekseni ainoana suomalaisena hassuille sanoille, joiden hölmöyttä muut eivät ymmärtäneet... Suosittelen ottamaan nämä kurssit vain, jos haluaa oikeasti panostaa kielen oppimiseen, on valmis käyttämään siihen aikaa ja tietää, ettei kielten oppiminen ole itselle kovin raskasta. Itse olen erittäin tyytyväinen kurssivalintaani, sillä ne suomalaiset vaihtarit, jotka kävivät alkeiskurssin, eivät vaihdon loputtuakaan osanneet käyttää kieltä virolaisten kanssa keskustellessaan. Itse opin keskustelemaan virolaisten kanssa viroksi ja jäin vielä kesäksi Tarttoon töihin paikkaan, jossa puhuin työtovereiden kanssa viroa.

Tartossa kaikki vaihtarit majoitetaan samaan asuntolaan, kuuluisaan Raatuseen. Itse olisin mieluusti asunut jossain muualla, mutta muut vaihtoehdot olivat vähissä. Raatuse on uusi rakennus ja lähellä keskustaa, joten siinä mielessä se oli oikein hyvä paikka asua. Vuokra tosin on kallis verrattuna muihin asuntoloihin tai yksityisen puolen kämppiin – 210 euroa jaetusta huoneesta kuuden hengen asunnossa, jossa on yhteinen keittiö, vessa ja suihku. Samalla rahalla saisi oman huoneen muualta, mutta niitä on vähän tarjolla. Huoneen jakaminen onnistui yllättävän vaivattomasti, sillä kämppis oli niin mukava. Raatusessa käy koko ajan aika vilinä, vaihtarit kulkevat asunnosta toiseen ja aina on jossakin bileet. Itse olin vanhempi kuin suurin osa vaihtareista ja bilemeininki ei oikein iskenyt. Tuntui muutenkin, että olin tullut Viroon eri syystä kuin muut. Halusin oppia viroa ja tutustua virolaisiin, kun muille taas Viro oli pohjoisessa oleva jännä luminen ja kylmä maa, jonka kieli on täysin käsittämätöntä ja asukkaat kummallisen hiljaisia.

Vaihtareille järjestettiin paljon ohjelmaa. ESN on hyvin aktiivinen Tartossa, ja joka viikko oli erilaisia tapahtumia; bileitä, karaokeiltoja, tanssitunteja ja lautapeli-iltoja. Itse kävin tapahtumissa aina silloin tällöin, mutta yritin etsiä itseäni enemmän kiinnostavia muita tapahtumia Tartossa. Tartossa tapahtuu todella paljon ja tuntui, että joka viikonloppu on joku festivaali. Kävin muun muassa elokuvafestivaaleilla ja Tarton paperimuseon järjestämissä mielenkiintoisissa tapahtumissa, olin vapaaehtoisena Food Urbanism -konferenssissa ja sen innoittamana kokeilin puutarhanhoitoa kaupunkipuutarhassa, jossa tutustuin mukaviin tyyppeihin. Tarton keväiset opiskelijapäivät olivat myös hauskat, ja hyvin monen tyyppisiä tapahtumia oli tarjolla koko viikon. Tartosta pääsee suhteellisen hyvin matkustamaan julkisilla muualle Viroon, etenkin Etelä-Viroon ja Peipsi-järven rannalla oleviin kyliin. Luontokohteissa ja useimmissa kylissä käymiseksi tosin kannattaa vuokrata auto, mikä sekään ei ole porukalla kovin kallista. Kävin myös Vilnassa ja Riikassa bussilla, Vilnaan kestää yhdeksän tuntia ja Riikaan vain neljä. Myös ESN järjestää matkoja Baltiaan ja Venäjälle sekä lisäksi Lappiin, jonne muut vaihtarit lähtivät innoissaan poroja katsomaan. Hintataso on Virossa alempi kuin Suomessa, mutta ero ei ole kovin suuri. Yliopistossa ei ole ruokalaa, mutta lounasaikaan lähes kaikki keskustan ravintolat tarjoavat lounaita 3-4 eurolla. Sain keliaakikkona huomata, ettei gluteenittomuus ole noussut Virossa muotiin kuten Suomessa, ja gluteenittomien tuotteiden tarjonta olikin samanlaista kuin lapsuuteni Suomessa - eli samaa pahvileipää mussutin puoli vuotta. Myös laktoosittomia ja vegaanisia tuotteita oli tarjolla yllättävän vähän.

Tartto on ihana kaupunki ja mielestäni erittäin hyvä vaihtokohde. Tartto on tapahtumarikas yliopistokaupunki ja erittäin kaunis vanhoine yliopistorakennuksineen ja suloisine puutaloineen. Tartto on myös kotoisan pieni kaupunki, ja suuri plussa oli se, ettei Tartossa ole paljon suomalaisia kuten Tallinnassa. Sai tuntea olevansa oikeasti ulkomailla, kun virolaiset eivät osanneet suomea. Opin todella paljon Virosta ja huomasin, kuinka vähän tiesin aiemmin. Joku saattaa ajatella, että Viro olisi tylsä vaihtokohde sen läheisen sijainnin vuoksi, mutta olen täysin eri mieltä. Viro on kiehtova juuri sen vuoksi, että siinä on niin paljon samaa kuin Suomessa, mutta myös niin paljon erilaista. Rakastuin kontrasteihin Viron maisemissa; rapistuneita, värikkäitä ja vinksahtaneita puutaloja, neuvostoaikaisia kolkkoja, persoonattomia kerrostaloja ja moderneja lasisia toimistotaloja suloisena sekamelskana. Ainoa miinus vaihdossa oli se, että paikallisiin tutustumista ei tuettu millään tavalla. En tuntenut Erasmus-kuplaa omakseni, mutta oli vaikeaa yksin yrittää keksiä muuta tekemistä. Olisin toivonut, että asuntolassa olisi ollut muitakin kuin vaihtareita, tai että kurseilla olisi ollut myös virolaisia. Myös tuutorit olivat ulkomaalaisia tutkinto-opiskelijoita, joten sitäkään kautta ei tutustunut virolaisiin. En tosin kokenut tarvitsevani tuutoria muutenkaan (en siis koskaan tavannut omaani, sain vain hänen yhteystietonsa), kaikki opiskeluun liittyvä oli selkeää, enkä suomalaisena tarvinnut opastusta kulttuuriin sopeutumisessakaan. Tartto ja Viro olivat ihania ja olen tyytyväinen vaihtovalintaani. Olisi tosin ehkä ollut enemmän omien motiivieni mukaista, jos olisin lähtenyt Tarttoon esimerkiksi vapaaehtoistöihin, koska en kokenut Erasmus-porukkaa omakseni. Joka tapauksessa vietin Tartossa erittäin mukavat puoli vuotta, eikä vuosikaan ei olisi ollut liikaa, sillä aika kului todella nopeasti.

Tartu Ülikool, Tartu, 30.08.2017 – 31.01.2018

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihtoaika: 30.08.2017 – 31.01.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Maisteriopintojen jälkeen minua jäi ehkä eniten harmittamaan se, ettei opintojen aikana tullut lähdettyä vaihtoon. Jonkinlaisena haaveena mieleen siis jäi se, että olisi mahtavaa käydä puoli vuotta tai vuosi jossain muualla opiskelemassa! Tohtoriopinnoissa tutkinto-ohjelmaan kuuluivat yhtenä osana kansainvälistymisopinnot. Olin alun perin ajatellut, että perheellisenä ihmisenä korvaan ne jollain sopivalla tavalla, mutta erityisesti puolisoni olikin innokas lähtemään pieneksi ajaksi ulkomaille. Pohdimme aluksi ehkä noin viittä eri vaihtopaikkaa ja olin kysynyt myös väitöskirjatyöni ohjaajilta vinkkejä valintaan. Selasimme paljon eri kohteiden nettisivuja ja erityisesti arvostimme selkeitä ohjeita perheellisenä saapuville vaihto-opiskelijoille sekä vaihtotutkijoille (vaihtotutkijoille ja kansainväliselle henkilökunnalle näitä vinkkejä oli yleensä tarjolla runsaammin).

Tartton yliopiston opinto-ohjelmassa englanninkielisiä kursseja oli tarjolla selkeästi eniten muihin vaihtoehtoihin verrattuna (listalla olivat mm. Portugal, Itävalta ja Latvia). Myös nettisivut olivat selkeät: englanniksi oli paljon hyviä ohjeita niin asunnon kuin päivähoidonkin järjestämiseen. Lisäksi pohdimme myös käytännön hyviä puolia: puolisoni oli saanut etätyöskentelyluvan vaihdon ajaksi, ja hänen piti tuoda mukanaan paljon työhönsä liittyvää tarpeista. Ne olisi toki voinut kuljetuttaa kontissa, mutta helpommalta tuntui ottaa koneet ym. oman auton takakonttiin ja kulkea Viroon laivalla.

Hakuprosessi itsessään oli aika vaivaton ja nopea. Eniten työtä meillä teettikin ehkä juuri asunnon ja päivähoidon järjestäminen. Normaalisti vaihto-opiskelijoille oli tarjolla Tarttossa ilmainen asuntolapaikka (kahden hengen huoneessa), mutta perheasuntoja ei ollut. Pääkohdat oli kuitenkin lyöty lukkoon jo heti kesän alussa, kun lähtöön oli vielä useampi kuukausi aikaa. Tämä vähensi huomattavasti huolta ja teimme sopimukset niin asunnon kuin päivähoidonkin osalta sähköpostitse. Vuokratustannukset olivat edulliset. Asuimme Tarttossa mukavasti kolmiossa, kun samalla kuukausivuokralla olisimme saaneet monesta suurkaupungista vain pienen yksiön. Useat kollegat totesivat, että Virossa on vaikeaa löytää vuokra-asuntoa, jos asiointikielenä on englantia. Me kuitenkin löysimme omamme suhteellisen helposti yliopiston omien sivujen suositusten kautta (Gildi House apartments). Asuntomme sijaitsi aivan Tartton keskustassa, vanhan kaupungin ytimessä - mikä tietysti paransi viihtyvyyttä todella paljon! Joka paikkaan oli helppoa lähteä, kun välissä ei ollut bussimatkoja lastenvaunujen kanssa. Ja koska minulla oli työskentelyapuraha ja puolisoilla etätyömahdollisuus, ansaitsimme hyvin paikalliseen hintatasoon nähden - tämäkin oli tietysti mukavaa, kun joka asiassa ei tarvinnut säästää. Lounaan sai keskellä päivää alle viidellä eurolla myös ydinkeskustasta. Lisäksi lastemme isovanhemmat päättivät lähteä mukaamme eläkepäiviensä vietoksi! He vuokrasivat itselleen pienen asunnon samasta taloyhtiöstä ja olivatkin loppujen lopuksi Tarttossa melkein saman ajan kuin me. Päivisin he tekivät pitkiä kävelykierroksia, söivät lounaan ja hakivat lapset hoidosta neljän aikoihin. Yliopistolla päivät olivat hieman iltapäinotteisempia Suomeen verrattuna. Usein opetustunteja oli kuuteen saakka, kun päivähoito loppui puoli kuuden maissa.

Virossa haimme koko perheelle ID-kortit heti maahan saavuttuamme. Tämä helpotti monia käytännönasioita, sille kortille sai ladattua niin kirjasto-oikeudet kuin kuntosalikäynnitkin. Korttia sai poliisiasemalla jonottaa melko kauan - me olimme hakemassa kortteja koko perheen voimin, joten onneksi olimme osanneet varata lapsille tekemistä siksi ajaksi. Jälkikäteen kuulin, että ilmeisesti olisimme voineet ehkä varata myös henkilökohtaisen ajan. Ohjeista myös luimme, että paikalla olisi hyvä olla joku viroa puhuva tuttava. Yliopiston kautta tullut Tutor tarjoutui mukaan paikalle, mutta häntä ei tarvittu - henkilökunta osasi erittäin hyvin englantia ja kaikki lomakkeen kohdat pystyi tarvittaessa päättelemään myös suomen kielen perusteella.

Päivähoitopaikat saimme järjestymään yksityisen päivähoidon kautta. Heillä oli myös englanninkielinen kansainvälinen päivähoitoryhmä, ja ajattelimme, että pitkällä aikavälillä englanninkieli on lapsille varmasti hyödyllinen. Maksut olivat kyllä moninkertaiset kunnalliseen päivähoitoon verrattuna, mutta onneksi kyse oli kuitenkin suhteellisen lyhyestä ajasta (ja ID-korttien ansiosta maksut olivat Tarttoon rekisteröidyille lapsille maksut vähän pienemmät). Olimme perheessämme puhuneet lasten kanssa vain suomea, mutta päivähoidon johtaja vakuutteli, että tämä ryhmä toimii nimenomaan kielikylpynä - ryhmään tulee joka syksy pari uutta lasta, jotka eivät ole koskaan puhuneet englantia. Suurin osa ryhmän lapsista olikin ollut englanninkielisessä päivähoitossa jo useampia vuosia, ja uusia

aloittajia taisi syksyllä meidän lasten lisäksi vain yksi. Lisäksi ryhmäkoot olivat pienet, joten tässä mielessä päivähoitojohtaja oli kyllä oikeassa. Lapset solahtivat joukkoon yllättävänkin helposti, ja jo ensimmäisellä viikolla hyvästelivät englanniksi: "Bai bai äiti!", kun lähdin aamulla yliopistolle.

Haun yhteydessä minulle myös nimettiin Tartton yliopistolta vaihdon ajaksi erillinen ohjaaja. Itselleni yksi vaihdon päätavoitteista oli opiskella hieman folkloristiikkaa, ja niinpä myös ohjaajani tuli folkloristiikan laitokselta. Tämän koin erittäin tarpeellisena, sillä nimetty ohjaaja auttoi monissa käytännön asioissa. Hän suositteli erilaisia kursseja ja varasi minulle myös paikan laitoksen väitöskirjaa tekevien tutkijoiden tilasta. Samaa tilaa käytti useita henkilöitä, ja niinpä lounasseuraa löytyi aina läheltä. Tätä kautta oli helppoa tutustua myös muihin opiskelijoihin, sillä varsinaisia kursseja tein syksyn aikana vain muutamia. Folkloristiikan laitos oli mukava ja kodikas paikka. Kirjasto toimi mukavana lukutilana ja alakerran tutkijahuone rauhallisena kirjoitustilana. Ilmapiiri oli myös aidosti kansainvälinen! Laitoksella oli valtavasti kansainvälisiä jatko-opiskelijoita ja postdoc-tutkijoita, joten tohtoriseminaarit sekä useat eri luennot pidettiin englanniksi. Samoin laitoksella alkoi samana syksynä englanninkielinen kulttuuriperinnön maisteriohjelma, jonka opiskelijat olivat monista eri maista. Englanninkielen sujuvampi puhuminen oli yksi päätavoitteeni ja lopulta se onnistui paremmin kuin olisin osannut edes odottaa - kieltä tuli puhuttua niin natiivien kuin ei-natiivien kanssa.

Keskityin vaihdon aikana pääasiassa kirjoittamaan väitöskirjaani, mutta tein yhden kurssin englanninkielisen maisteriohjelman puolelta, yhden metodikurssin ja kävin tohtoriseminaareissa. Opiskelu oli Suomeen verrattuna jonkin verran lukupainotteisempaa, eli lukemista oli enemmän ja varsinaisia seminaarikertoja vähemmän. Mutta lukutehtävät oli hyvin valittu, ja kävimme niistä englanninkielistä keskustelua aina luentojen yhteydessä. Niinpä opiskelutapa ohjasi niin lukemiseen, kuin puhumiseenkin. Virossa myös opintojen tekniset puitteet olivat hyvät: langaton netti löytyi joka paikasta ja tietokonepisteitäkin oli saatavilla. Itse käytin lähinnä omaa kannettavaa tietokonettani. Yliopiston pääkirjasto oli vaihtoni aikana remontissa, mutta koska olimme saapuneet autolla, olin ottanut paljon tärkeitä lähdekirjallisuutta mukaani. Niinpä pääkirjaston remontti ei vaikeuttanut väitöskirjatyön edistymistä, ja laitoksen oma kirjastokin oli erittäin hyvä. Kaikki kursseilla tarvittava kirjallisuus taas tuli suoraan sähköisenä yliopiston opintojärjestelmän kautta.

Kokemus jäi niin mukavana mieleen, että ajattelin käydä myös tulevaisuudessa pitämässä lyhyempiä "kirjoituslomia" Tarttossa. Englanninkielen osaaminen karttui ja samalla kansainvälinen ympäristö tarjosi myös itse väitöskirjatutkimukseen monia uusia näkökulmia. Lapset saivat kaupungista uusia ystäviä, ja samoin me aikuiset. Onneksi Tartto on niin lähellä, että sinne on helppo palata!

Tartu Ülikool, Tartu, 10.08.2017 – 04.02.2018

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihtoaika: 10.08.2017 – 04.02.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Sain tietoa ennen vaihtoa Tarton yliopiston nettisivujen kautta sekä oman tiedekuntani kv-koordinaattorilta saamastani edellisvuoden vaihtoinfolehtisestä. Niiden pohjalta sai melko hyvän kuvan käytännön järjestelyistä, kurssitarjonnasta ja muusta askarruttavasta.

Sen jälkeen, kun olin hakenut Tampereen yliopiston puolelta vaihtoon, piti hakea vielä Tarton yliopiston järjestelmän kautta. Hakeminen oli helppoa ja ohjeet olivat hyvät. Tarton yliopisto edellytti opiskelijoilta englannin taitoa tasolla B2, ja se täytyi todistaa hakiessa erillisellä todistuksella. Todistuksen saa, kun on käynyt esimerkiksi *Introduction to Academic English* -kurssin, mutta minulla tuli vähän kiire suorittamisen kanssa. Sain kuitenkin kurssin suoritettua ja todistettua riittävän kielitaitoni ajoissa.

Kohdemaahan saapuminen

Osallistuin elokuussa ennen lukukauden alkua Erasmus-opiskelijoille tarkoitetulle viron kielen kurssille. Kurssi oli mukava, sillä siellä tutustui jo muutamiin muihin opiskelijoihin. Kurssiin kuului myös kulttuurikohteissa käyntiä: kävimme esimerkiksi paikallisella luonnonsuojelualueella, tiedekeskuksessa ja päivän mittaisella matkalla Kaakkois-Viron maaseudulla. Kurssi retkineen oli maksuton, joten suosittelen vahvasti sille osallistumista. Kurssilla saavutettu kielitaidon taso ei ollut erityisen korkea, mutta sen avulla selviää ainakin tavallisimmista asiointitilanteista.

Kaikille vaihto-opiskelijoille oli nimetty tuutori. Minun tuutorini laittoi viestiä kerran ennen vaihdon alkua, mutta sen jälkeen en kuullut hänestä. En tiedä oliko kyse unohduksesta kohdallani vai mistä, mutta en viitsinyt ottaa itsekään myöhemmin häneen yhteyttä, kun mitään ongelmatilanteita ei tullut ja sain kaikki asiat hoidettua omin neuvoin.

Asukkaaksi rekisteröityminen oli melko helppoa. Ensin oli käytävä vuokrasopimuksen ja henkilöllisyystodistuksen kanssa kaupungin virastossa rekisteröitymässä asukkaaksi, jolloin saa rekisteröitymistodistuksen ja paikallisen henkilötunnuksen. Tämän todistuksen kanssa mennään poliisilaitokselle, jossa haetaan henkilökorttia oleskeluoikeuden todisteeksi. Passikuvaa ei tarvitse itse erikseen hankkia, vaan sen saa napattua ilmaiseksi poliisilaitoksen odotustilassa. Kortin valmistumisessa menee pari viikkoa ja valmistumisesta ilmoitetaan viestillä, jonka jälkeen sen voi käydä hakemassa poliisilaitokselta. Henkilökortti maksoi noin 25 euroa. Kaupungin toimistossa tai poliisissa työntekijät eivät osanneet erityisen paljon englantia, joten avuksi on, jos itse osaa jonkin verran viroa.

Asuminen

Hain asuntolapaikkaa Tarton ylioppilaskylästä, kun sain Tartosta varmistuksen vaihto-opiskelusta. Suunnilleen kaikki Tarton yliopiston vaihto-opiskelijat asuvat samassa asuntolassa Raatuse 22:ssä. Asuntolassa asutaan kahden hengen huoneissa ja huoneita on kolme joka huoneistossa. Keittiö, vessa ja kylppäri ovat siis yhteiset kuudelle ihmiselle. Asuntolassa pystyi pesemään pyykkiä pyykkituvassa maksua vastaan.

Vuokra oli 210 euroa jokaiselle asukkaalle ja siihen kuuluvat vesi, sähkö ja netti. Vuokra tuntui kalliilta yleiseen vuokratasoon nähden ja siksi, että kyse on jaetusta huoneesta. Jos olisi tahtonut asua huoneessaan yksin, olisi se onnistunut kaksinkertaista vuokraa maksamalla. Kelalta sai asumislisää vuokraan, joten en viitsinyt yrittää hankkia edullisempaa asuntoa muuta kautta. Yksi asia, joka kannattaa ottaa huomioon ylioppilaskylän asuntolassa on, että vuokrasopimus pitää tehdä koko lukukaudeksi eli helmikuun alkuun asti, vaikka ei aikoisi olla niin pitkään. Jos tahtoo asua halvemmalla Tartossa, Eesti Maaülikoolin asuntola on hyvä vaihtoehto, sillä se on huomattavasti halvempi ja suunnilleen saman tasoinen, joskin kauempana keskustasta, ja asua voivat myös muiden koulujen opiskelijat, jos tilaa vain on.

Soluasuminen ja huoneen jakaminen tuntui ajoittain raskaalta, kun olisi kaivannut omaa rauhaa, mutta toisaalta oli myös kiva, että ympärillä oli ihmisiä, joiden kanssa saattoi jakaa ajatuksia ja kokemuksia vaihdossa olemisesta ja joilta pystyi myös tarvittaessa pyytämään apua.

Opiskelu

Opiskelen Tampereella yhteiskuntatutkimusta, joten valitsin myös Tartossa aiheeseen liittyviä kursseja. Suoraan opintoihini liittyviä kursseja oli vähän, joten otin yhden sosiologian ja yhden sosiaalipolitiikan kurssin. Loput opintoni koostuivat viron kielen intensiivikurssista.

Kurssien opintopistemäärät ovat Tartossa kolmella jaollisia eli kurseista saa pisteitä tavallisesti 3 tai 6. Minulla molemmat yhteiskuntatieteelliset kurssit olivat kolmen opintopisteen kursseja, mutta työmäärä oli sama tai isompi kuin Tampereella monilla 5 opintopisteen kursseilla: luentoja pari tuntia viikossa ja lisäksi lukemistoja, Moodle-työskentelyä, alustuksia ja pienryhmätehtäviä. Intensiivikielikurssillani opetusta oli paljon (20 tuntia viikossa) ja sen lisäksi jonkin verran itsenäistä työskentelyä. Kielikurssilla työmäärä tuntui melko kevyeltä opintopisteiden määrään nähden.

Kurssien opettajat puhuivat hyvää englantia ja olivat motivoituneita. Englanninkieliset ryhmät olivat pieniä – etenkin kun monet paikalliset opiskelijat eivät juuri käyneet luennoilla – ja keskusteluun osallistuminen oli siksi helppoa. Opettajat myös ottivat opiskelijoita aktiivisesti mukaan kommentoimaan ja tuomaan omia ajatuksiaan esiin. Vaikka englannin taitoni ei etenkään vaihdon alussa ollut erityisen hyvä, pärjäsin kursseilla hyvin ja kielitaito ja puhumisen varmuus kehittyivät lukukauden mittaan.

Muuta mainitsemisen arvoista

Virossa elinkustannukset ovat Suomea matalammat. Liikkuminen on halvempaa kuin Suomessa, ja paikallisliikenne Tartossa on melko hyvä. Ainoa huono puoli on se, ettei paikallisliikenteen aikatauluissa ole samanlaista järjestelmällisyyttä kuin mihin Tampereella olen tottunut: bussit tuntuvat kulkevan mielivaltaisiin aikoihin niin, että yhtenä tuntina ne lähtevät esimerkiksi 6, 27 ja 55 minuuttia yli ja seuraavana 18 ja 41 yli. Tarton ja Tallinnan välillä busseja kulkee tiheästi ja juniakin useamman kerran päivässä. Junaliikenne ei tosin ole läheskään samalla tasolla kuin Suomessa. Junat ovat kyllä uusia ja siistejä, mutta kulkevat dieselillä ja muistuttavat lähijunia melko epämukavine penkkeineen, tiheine pysähtelyineen ja pitkine matka-aikoinen. Juna ei ole merkittävästi nopeampi matkustustapa Tallinnaan, tosin rautatieasema on lähempänä satamaa kuin linja-autoasema.

Ruoka oli kaupassa suhteellisen edullista, mutta ei niin paljon halvempaa kuin yleisestä tulotasosta olisi voinut ajatella. Monet perusruokatarvikkeet ovat halpoja, mutta monet myös samaa hintaluokkaa tai kalliimpia kuin Suomessa. Kaupoissa on lähes kaikkia suomalaisissakin kaupoissa myytäviä ruokia (paitsi sokeritonta mehukeittoa ja ruisreikäleipää), ja myös monia suomalaisia elintarvikkeita saatavilla Presidentti-kahvista Saarioisen roiskeläppään. Vegaanista ruokaa on saatavilla kaupoissa hyvin ja ravintoloissakin jossain määrin. Tarjonta ei tosin ole yhtä laajaa ja taattua kuin Tampereella.

Yliopistolla ei ollut ollenkaan ruokalaa, joten lounasruokailustaan joutui vastaamaan itse. Vaihtoehtoina oli siis eväiden syönti tai käyminen lähellä olevissa ravintoloissa, joissa on yleensä noin kolmella ja puolella eurolla päivittäin vaihtuva lounasruoka. Minulla luentojen väli oli aina vain puoli tuntia, joten eväät olivat ainoa vaihtoehto.

Vaihto-opiskelijoille suunnattua ohjelmaa oli jonkin verran, mutta minä en juuri siihen osallistunut. Suuri osa toiminnasta oli (tai ainakin vaikutti siihen osallistumattomalle) bilepainotteista ja suunniteltu supersosiaalisille ihmisille. Minulle riennot vaikuttivat lähinnä ahdistavilta ja luotaantyöntäviltä, mutta monet myös kävivät niissä. Sen sijaan osallistuin jonkin verran kaupungilla olleisiin yleisötapahtumiin ja paikallisen eläinsuojelujärjestön toimintaan. Tekemistä siis kyllä on, vaikka bilettäminen ei innostaisikaan.

Paluu Tampereelle

Vaihdosta palautettuani palautin Learning Agreementin molemmat osat sekä todistuksen vaihdossa olosti Erasmus-toimistoon, ja opintorekisteriotteen hyväksilukulomakkeen oman tiedekuntani opintosihteerille. Sain korvattua yhden aineopintoihini kuuluvan opintojakson vaihdossa suorittamillani kahdella kurssilla ja loput kurssit sisällytettiin tutkintooni.

Merkityksellisyys

Vaihto oli minulle hyvä kokemus, vaikka ajoittain myös varsin rankka henkisesti. Olen tyytyväinen, että lähdin, mutta en varauksetta suosittelisi sitä ainakaan itselleni. Sain vaihdossa lisää uskoa itseeni ja pärjäämiseeni. Englannin kielen taitoni kehittyi vaihdon

aikana, sain varmuutta ilmaisuuni ja oman kielitaidon epätäydellisyyden kanssa oppi elämään paremmin. Koen saaneeni vaihdosta kansainvälisessä kommunikoinnissa ja yhteistyössä tarvittavia taitoja ja toivon niiden olevan hyödyksi myös tulevassa työhaussa.

Toisaalta vaihto oli rankka kokemus: olin välillä myös yksinäinen ja epätoivoinen, sillä työtä oli ajoittain paljon ja läheisiä ihmisiä ympärillä vähän.

Oli mielenkiintoista asua toisessa maassa ja havainnoida ihmisten tapoja. Muiden vaihtoopiskelijoiden sekä Tartossa pidempään ja lyhyempään asuneiden kanssa jutellessa sai kiinnostavasti uutta tietoa ja kokemusta oman asemansa, tapojensa ja omaksumansa ”normaalin” arviointiin. Sosiaalityeiden kursseilla esillä olleet aiheet antoivat käsitystä siitä, millaiset teemat ja näkökulmat ovat muualla pinnalla.

Tartu Ülikool, Tartu, 06.02.2017 – 25.06.2017

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihto-aika: 06.02.2017 – 25.06.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Kävelin Tarton yliopiston kansainvälisen vaihdon kansliaan joulukuussa 2015 ja kerroin haluavani vaihtoon: opiskelemaan sosiaalityötä vironkielellä. Minuun suhtauduttiin varauksella. Keski-ikäinen nainen, joka haluaa opiskella viroksi. Muistikuvani mukaan virkailijat halusivat vaihtaa keskustelukielen englantiin ja minä jatkoin itsepintaisesti viroksi. Virkailijat epäilivät, etten saisi opiskella viroksi, koska minulla ei ollut kielen tasotestiä suoritettuna. He epäilivät myös mahdollisuuksiani opiskella englanniksi ja totesivat, ettei pääsystä muutenkaan olisi varmaa, kun Tampereen yliopisto järjestäisi pyrkijöiden välisen kilpailun. Olin kuitenkin kuullut, että Tampereen yliopistosta ei ollut tulijoita, mutta paikkoja olisi neljä. Arvosananikin olivat hyviä ja puhuin hyvin viroa.

Otin yhteyttä tiedekuntaani, selvitin Tarton yliopiston kurssitarjonnan vironkielisiltä sivuilta ja muutin lukukauden syksystä 2016 kevääseen 2017, jolloin järjestettiin minua kiinnostavia kursseja. Löysin myös Tarton avoimen yliopiston kesäkielikurssin heinäkuussa 2016, jonka suoritin heinäkuussa, vaikka silmäni operoitiin verkkokalvon repeämän takia kiireellisesti kesken kurssin ensimmäisen kerran ja kuukautta myöhemmin uudelleen

Tampereen yliopistossa kaikki vaihtoon liittyvät asiat sujuivat helposti ja mukavasti. Kiitos ystävällisyydestä ja kannustuksesta.

Ennen opiskelujen aloittamista hain Kelasta ennakkoluvan hoitoon hakeutumisesta Tarton yliopistolliseen sairaalaan kansainväliset rajat ylittävän terveydenhuollon lain perusteella. Vaihto-oppilasluokauteni alkoi kolmannella leikkauksella Tarton silmäklinikassa 3.1. 2017. Hoito oli hyvää, mutta kieltämättä näkemisen ongelmat aiheuttivat haasteita. Minulla on ollut jo pitkään asunto Tartossa ja koti-, tapaturma- sekä matkustajavakuutukset niin Suomessa

kuin Virossa koko ajan voimassa. Mutta EU-alueella terveydenhuolto sujuu hyvin julkisella puolella. Minulla ei ole ollut koskaan Virossa vaikeuksia saada hoitoa kansainvälisellä Kela-kortilla. Jopa Kelan lääkekorvaukset huomioidaan suoraan hinnoissa.

Osallistuin orientaatiokurssille: taisin olla yli 100:n eri puolilta maailmaa kevätlukukaudeksi tulleen vaihto-oppilasjoukon vanhin. Kuulin monenlaisia asioita, jotka eivät juuri minua koskettaneet: tiesin etukäteen, että heijastinta tulee käyttää, enkä ajatellut käveleväni kaupungilla mankka täysillä musiikkia kuunnellen. Meille kerrottiin myös, ettei vaihto-oppilaan kannata ottaa kuin 15 - 20 opintopisteen verran kursseja. Kurseille voisi ilmoittautua, osallistua muutaman kerran ja sitten poistaa osallistumistiedot, jos kurssi ei vaikuta sopivalta. Minusta oli mukava osallistua orientaatiokurssille.

Opiskelin sosiaalipolitiikan ja sosiaalityön maisteriohjelmassa. Kurkseista yhdellä, Social Developments in the Baltic Sea Region Societies, olivat kaikki yhtä virolaista 40-vuotiasta miesopiskelijaa lukuun ottamatta nuoria vaihto-oppilaita. Lopuilla viidellä valitsemallani kurssilla kaikki opiskelijat olivat virolaisia maisteriopiskelijoita, mukana oli myös muutama minun ikäiseni. Kurssit pidettiin viikonloppuina (pe-su), jotta muut saattoivat järjestellä työnsä opintojen mukaan. Käytännössä opiskelin yliopistossa luennoilla ja seminaareissa torstaista sunnuntaihin - toisin kuin muut vaihto-oppilaat. Jokaiseen kurssiin liittyi ryhmä- ja parityönä tehtäviä analyysejä erilaisista reformeista, käytäntötutkimuksia ja tai yksilötöitä. Lisäksi valtaosassa kursseja järjestettiin loppupöytä: suullinen, kirjallinen ja yksi kotona tehty kokoava lisätyö. Opiskelu oli erittäin tehokasta ja monipuolista. Jokaiseen kurssiin sisältyi vähintään 15 - 20 sivua tutkimusraporttia tai esseitä. Yksi kurssi päättyi avoimeen seminaariin, jossa työ esiteltiin PP-esityksenä. Muillakin kursseilla tehtiin PP-esityksiä analyyseista ja raporteista.

Muut valitsemani kurssit:

Social Inclusion and Community Work, Sotsiaalne kaasatus ja kogukonnatöö.

Sotsiaalpoliitika analüüs ja hindamine, Social Policy Analysis and Evaluation.

Juhtumi analüüs, Case Analysis.

Kohaliku omavalitsuse korraldus, Local Government Administration.

Terveishoiupoliitika ja ökonomia, Health Policy and Health Economics.

Näistä ensimmäinen käytiin enimmäkseen englanninkielellä: toinen opettajistamme oli hollantilainen professori. Kirjoitimme myös parityön pääasiassa englanniksi, mutta käytäntötutkimus -osuuden teimme viroksi.

Pärjäsin kielitaidollani hyvin, mutta englannin osalta erityisesti sinnikkyuteni ansiosta. Luin ja tankkasin englanninkielisiä tekstejä, käytin sanakirjaa ja avasin suuni, osallistuin...keski-ikäisen "tankero-englannilla". Vapaa-ajalla katsoin englanninkielisiä sarjoja englanniksi tekstitettyinä. Tarvitsen jatkossakin harjoitusta.

Vironkieltä puhun koko ajan, kuuntelen radiosta poliittisia ohjelmia, luen lehtiä. Word auttaa yksinkertaisissa kielioppiasioissa. Sain hyvää palautetta myös kirjoittamisesta: opettajani kertoi yllättyneensä siitä, kuinka hyvin kirjoitan ja sanoi virolaisilla opiskelutovereillani olevan minulta opittavaa: ei tyhjiä lauseita, eikä turhia sanoja. Minusta onkin joskus tuntunut, että viroksi osaan tiivistää paremmin kuin suomeksi. Arvosanat olivat C:stä A:han ja opintopisteitä yhteensä 33. Lisäksi tein vuoden alussa Sosnetin Muutosjohtamisen kurssin.

Kevään aikana sovin tiedekuntani kanssa hyväksi luvuista ja sovin tekeväni kesällä kolme kurssia Tampereelle esseinä. Sain myös viimeiset palautteet gradusta. Syksyllä minulta puuttuu enää aloitteleville opiskelijoille tarkoitettu tietotekniikka-kurssi, joka tuntuu hieman turhauttavalta. Olen käyttänyt työssäni 20 vuotta Wordia, opiskeluissa 10 vuotta neljässä yliopistossa Moodlea, kahdessa yliopistossa Optimaa. Officea olen käyttänyt työssäni neljä vuotta ja opiskeluissa kaksi vuotta kahdessa maassa. Power Pointkin on tullut tutuksi niin opinnoissa kuin työelämässä. Lisäksi olen täällä Virossa käyttänyt digitaalista allekirjoitusta, joka Suomessa ei vielä ole käytössä, sekä muita yrittäjälle ja kansalaiselle tärkeitä ohjelmia.

Virossa valtaosa opiskelumateriaalista oli sähköisessä muodossa netissä sekä opiskelutietojärjestelmässämme, käytimme paljon kansainvälisiä tutkimuksia: EU julkaisuja ja materiaaleja sekä ESS:iä. Yliopiston kirjasto oli remontissa ja tilasin sieltä vasta kesäkuussa ensimmäisen kirjan Esther -tietokannasta (Seppo Zetterbergin Uusi Viron historia) Tampereen yliopiston historian esseitä varten.

Olen äärimmäisen onnellinen saatuani mahdollisuuden opiskella Virossa ja kiitollinen Suomen valtion tuelle. Itselleni tärkeintä on se, että tavoitteeni tutustua syvemmin virolaiseen yhteiskuntaan, arvomaailmaan ja sosiaalityöhön toteutui paremmin kuin osasin toivoakaan. Lähes yhtä tärkeitä on ollut saamani laaja näkemys eurooppalaiseen sosiaalipolitiikkaan, arvoihin ja yhdenvertaisuuteen eri maissa. Konkreettista näkemystä Eurooppaan (ja Kiinaan) ovat tuoneet paitsi käytetyt lähteet ja opettajat, myös muut vaihtoopilaat ja hollantilainen vieraileva professori. Iloa on tuottanut myös selviytyminen opinnoista kahdella vieraalla kielellä ja kielitaidon kohentuminen.

Tartu Ülikool, Tartu, 03.02.2016 – 26.06.2016

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihtoaika: 03.02.2016 – 26.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Olin vaihdossa kevätlukukauden 2016 Tarton yliopistossa Virossa. Itselläni oli jo nuoresta asti ollut haaveena joskus opiskella Virossa ja nimenomaan Tartossa, ja siksi hainkin vuoden 2015 keväällä vaihtoon ainoastaan Tarton yliopistoon. Varsinainen hakuaika oli minulta mennyt ohi, mutta onnekseni Tarton yliopistoon oli paikkoja jäljellä vielä täydennyshaussa. Vaihtoon hakemisessa noudatin ohjeita ja se oli sujuvaa. Tieto vaihtoon pääsystä tuli sähköpostitse.

Varsinainen hakuprosessi Tarton yliopistoon tapahtui seuraavana syksynä sähköisen järjestelmän kautta. Järjestelmässä oli tuolloin jokin virhe tai huoltotyö, jonka vuoksi se aukesi sovittua myöhemmin. Malttamattomalle ihmiselle tämä aiheutti hieman ylimääräistä stressiä, mutta loppujen lopuksi hakuaikaa pidennettiin tämän viivytyksen takia. Järjestelmässä haku oli mielestäni helppoa, enkä tarvinnut siihen apua. Kaikki dokumentit

(esim. Learning Agreement, opintorekisteriote) piti lähettää Tarttoon myös postitse, mikä aiheutti hieman stressiä, mutta postikin oli ilmeisesti löytänyt perille ajoissa. Lopullisen hyväksymiskirjeen ja informaation sain sähköpostiin.

Matka Viroon kävi helposti ja edullisesti laivalla ja bussilla, ja lippuja ei tarvinnut sen kummemmin etukäteen varaila. Avaimet asuntoon sain heti ja vuokrasopimus piti käydä allekirjoittamassa kolmen päivän sisällä saapumisesta. Virolainen tuutorini oli ottanut yhteyttä jo pari viikkoa ennen saapumistani Tarttoon. Tuutorista oli apua erityisesti ensimmäisinä päivinä, mutta itse en ainakaan apua juuri tarvinnut enää myöhemmin. Ensimmäisinä päivinä Tartossa osallistuin vaihtareiden orientaatiokursseille. Orientaatiokurssin koin pääasiassa hyödylliseksi ja suosittelen sille osallistumista. Tartossa ollaan tottuneita vaihtareihin ja koin että asiat sujuivat jouhevasti.

Ensimmäisinä päivinä järjestelin myös käytännön asioita. Yli 3 kuukautta Tartossa asuvan täytyy hankkia virolainen ID-kortti ja ilmoittautua Tarton asukkaaksi. ID-kortin sai haettua poliisilaitokselta ja ilmoittautuminen asukkaaksi tapahtui kaupungin registration officessa. Molemmissa kannattaa kuulemma varautua siihen, että palvelua ei saa kuin viroksi tai venäjäksi, mutta itse pärjäsin ainakin hyvin englannin kielellä.

Asuin koko vaihtoni ajan Raatuse 22 opiskelijasuntolan solussa. Omassa solussani oli kolme huonetta, keittiö, wc ja suihku. Soluhuoneet on tarkoitettu jaettavaksi kahdelle henkilölle, mutta itse kaipasin omaa rauhaa ja vuokrasin koko huoneen itselleni. Muuten jaoin asunnon neljän virolaisen kanssa, joiden kanssa tulimme hyvin toimeen. Asunnossa on "peruskalusteet" eli sänky, vaatekaappi, kirjoituspöytä ja tuoli, joilla pärjäsi hyvin. Omia astioitakaan ei tarvinnut ostaa, sillä sain käyttää kämppisten ja edellisiltä asukkailta jääneitä astioita ja ruoanlaittovälineitä. Keittiön varustus oli melko heikko, joten hirveästi ruokaa ei tullut laitettua. Yleisesti vuokrataso Virossa on edullisempi kuin Suomessa, mutta huoneen vuokraaminen kokonaan itselleni nosti luonnollisesti hintaa. Vuokraan lisätään myös kuukausittain erikseen jäte-, vesi-, lämmitys- yms. maksut, joten vuokra saattoi kuukaudesta riippuen vaihdella kymmenenkin euroa.

Raatuse 22:ssa asuu tietääkseni pääasiassa vaihtareita ja meno oli välillä sen mukainen. Meno ja meteli ei kuitenkaan missään vaiheessa minua erityisemmin häirinnyt, mutta rauhallisempaa asuinpaikkaa toivoville suosittelisin Narva mnt:n asuntoloita (asuntolaa voi käsittääkseni toivoa hakemuksen yhteydessä).

Olin itse opiskellut Tampereella 15 op:n laajuisen viron kielen kokonaisuuden, joten en osallistunut intensiivikurssille ennen vaihdon alkua. Vaihdossa ollessani opiskelin pääasiassa viron kieltä ja kulttuuria, mitä voin suositella kaikille Viroon vaihtoonlähtijöille. Esimerkiksi museokurssilla pääsi kätevästi kiertämään muutamia Tarton monista museoista. Viron kielestä otin A2-tason kurssin, ja olisin kyllä voinut ottaa vaikeammankin tason. Ylemmän tason kurssi olisi kuitenkin mennyt päällekkäin muutaman muun kurssin kanssa. Viron opiskelu englanniksi toi kuitenkin opiskeluun myös omat haasteensa.

Opiskelin myös yhden kurssin, jonka saan hyväksiluettua omaan pääaineeseeni. Yleisesti olin opetuksen tasoon tyytyväinen, erityisesti viron kielen ja kulttuurin opettajat saavat kiitosta. Ennen vaihtoon lähtemistäni täytettyyn Learning Agreementiin jouduin tehdä jonkin verran muutoksia, mikä ei ollut ongelma kummassakaan päässä.

Tartossa on aktiivinen vaihtaritoiminta, ja Erasmusksen puolesta järjestetään paljon retkiä ympäri Viroa, ja jopa Suomeen (Lappi) ja Ruotsiin asti. Retkien lisäksi järjestettiin paljon bileitä ja muita tapahtumia kuten leffailtoja. Yliopistolla ei ole omia erillisiä lounaspaikkoja. Melkein kaikki keskustan ravintolat tarjoavat kuitenkin lounasaikaan aterioita 3-4 euron hintaan, eivätkä hinnat perusravintoloissa ole muutenkaan päätä huimaavia. Myös kahvittelu ja esim. leivonnaiset ovat huomattavasti halvempia. Tarton yliopiston spordiklubi sijaitsee lähellä yliopistoa ja vaihtareiden asuntoloita ja kuukausimaksukin oli kohtuullinen ja tilat asialliset. Jumpissa kielenä toimii viro, mutta hyvin pysyin mukana ainakin itse.

Liikkuminen Virossa on halpaa ja bussiyhteyksiä on useita esimerkiksi Tallinnan ja Tarton välillä. Virosta pääsee matkustamaan bussilla myös pitkälle muualle Eurooppaan. Voin suositella esimerkiksi viikonloppureissua Riikaan. Myös autolla pääsee kiertämään hyvin pikkupaikkoja Virossa. Kokonaisuudessaan vaihtoni oli onnistunut ja vaikka se ei opintojani juurikaan edistänyt, koen että kokemukset ja muut opitut asiat ovat tärkeämpiä. Vaikka Viro tuntui lähtiessäni tutulta paikalta, koen oppineen paljon uutta Virosta ja virolaisista. Voin siis suositella Viroa vaihtokohteena!

Tartu Ülikool, Tartu, 02.02.2016 – 27.05.2016

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihtoaika: 02.02.2016 – 27.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Olin Erasmus+ -vaihtojaksoni ajan opiskelijana Virossa, Tartu Ülikoolissa. En oikein koskaan ollut ajatellut lähteväni vaihtoon tai se ei koskaan ollut oman opiskeluaikani tavoitteena. Vaihtohakemuksen täytin osittain hyvin viime hetkillä ennen hakuajan päättymistä ja lopulta päädyin lähtemään vaihto-opiskelijaksi vain hieman Suomea etelämmäksi, tavoitteena vain nähdä hieman erilaista ympäristöä ja pärjätä vieraan kielen avulla arjen askareissa. Viroon lähtö oli erittäin hyvä valinta kohdallani ja elämä hieman etelämmässä sujui oikein hyvin kaikkine käänteineen!

Perusjuttuja vaihtojärjestelyistä:

Erasmus-vaihtoon Suomessa ja Tampereen yliopistossa on hyvin yksinkertaista hakea, suosittelen ohjelmaa lämpimästi. Tampereen puolelta saa paljon ohjausta ja neuvoja, jos vain itse näkee hieman vaivaa! Enempää en Suomen järjestelyistä varmaan kerro, koska toivon mukaan jokainen ymmärtää ja varautuu itse näkemään oman vaihtonsa ja opiskelunsa eteen vaivaa ja juuri sen verran kuin kokee itse tarvitsevansa. Kevään 2016 vaihto-opiskelijat olivat Tartu ülikoolin opiskelijoista ensimmäisiä, jotka käyttivät haussa ensimmäistä kertaa sähköistä järjestelmää. Järjestelmä ei täysin toiminut niin kuin ehkä piti, mutta oman kv-koordinaattorin puolelta sai paljon tukea, mitä asioita piti huomioida milloinkin ja milloin lähettää mitä tietoja Tarton suuntaan. Vahvistus vaihdon toteutumisesta tuli varsin myöhään

mutta muuten kaikki toimi ainakin minun kohdallani hyvin. Vaihtohaun ja vahvistuksia Tartoon lähettäessä sai samalla tietoa myös siitä, miten voi hakea asuntolapaikkaa Tartosta, ja sen hakeminen netissä oli hyvin yksinkertaista.

Eläminen ja asuminen Tartossa:

Asuin vaihdon ajan Tartu ülikoolin ja Tartu üliõpilaskõlan asuntolassa (Narva mnt 25 osoitteessa) joka oli erittäin hyvä vaihtoehto. Asunto paikan sai nopeasti, vaihtoehtoina oli joko jakaa huone toisen opiskelijan kanssa tai vuokrata koko huone itselleen, jolloin tosin vuokra oli suurempi. Narva 25 asuntola oli ainakin sellainen missä samassa asunnossa oli kaksi huonetta ja huoneiden asukkaiden kesken jaettiin keittiö ja kylpyhuone. Vuokra oli kohtuullinen (vaihteli muutaman kympin asumiskulujen; lämmitys, sähkö, vesi jne. mukaan). Pyykinpesumahdollisuus löytyy jokaisesta asuntolasta, yleensä alakerrasta. Asunnot olivat hyvin peruskuntoisia, eikä niissä juuri ylimääräisiä mukavuuksia ollut. Asuntoloita oli useampia ja suurin osa niistä sijaitsee keskustan välittömässä läheisyydessä. Esimerkiksi minun koulumatkani yliopiston päärakennukselle oli noin 1,5km. Eläminen Virossa ei eroa juurikaan Suomesta, samanlaisia harrastusmahdollisuuksia löytyy, ruokakauppoja löytyy ja hintataso lähes sama kuin Suomessa. Asia joka minusta kannattaa huomioida Tartoa vaihtokohteeksi pohtiessa on, että Tartto on Viron pääkaupunki monessa asiassa. Sieltä löytyy suurin yliopisto, lääketieteellinen, se on Viron liikunnallinen keskus, taiteen, tieteen ja teatterin keskus. Kaupunki on itsessään kaunis ja viihtyisä pikkukaupunki, josta kulkee kätevästi ympäri Viroa ja esimerkiksi pidemmällekin Baltiaan. Julkinen liikenne toimii Virossa erittäin hyvin.

Opiskelu:

Opiskelukäytännöt eivät juurikaan eroa Suomen vastaavista, hyvin laajasti sai valita opintoja eri puolilta tiedekuntia, varsinkin jos se on mahdollista oman kotiyliopiston puolesta. Sähköisiä järjestelmiä kuten Moodlea hyödynnetään myös Virossa. Minä luin oikeastaan vain yhden omiin opintoihini lukeutuvan kurssin ja muuten keskityin parantamaan omaa kielitaitoani ja elämään muuten hieman rennommin yhden kevään ajan. Tartossa täysipainoisen opiskelun suorittaminen onnistuu ainakin suomalaiselta varmasti hyvin helposti. Englanniksi pärjää joka paikassa ja englannin kielellä tarjottavaa opetusta on paljon, ja eestin kielikin luonnistuu arjen ympyröissä aika joutuisasti. Lähes kaikki alustavassa kurssitarjottimessa valittavana olleet englanninkieliset kurssit järjestettiin ja omaa opintosuunnitelmaa sai vielä lukukauden alussa vaihtaa hyvin vapaasti. Kurssit ovat ehkä tamperelaisen opiskelijan näkökulmasta hieman työläitä, 3 opintopisteen kurssin eteen teet yhtä paljon töitä kuin Suomessa 5 opintopisteen, mutta toisaalta kurseissa ja niiden toteutustavoissa oli myös hyvin paljon vaihtelua, joten jokainen löytää varmasti oman tapansa opiskella. Läsnaolovaatimuksista pidetään minusta tiukemmin kiinni kuin Suomessa. Osallistava opetustyyli oli myös ainakin keväällä 2016 hyvin pinnalla myös virolaisessa opetuksessa ja ryhmätehtäviä kuten keskusteluitakin suosittiin hyvin paljon, mikä toi mukavaa vaihtelua tunneille.

Muuta:

Suosittelen lämpimästi Viroa vaihtokohteena esimerkiksi sellaiselle, jota Viron kieli ja kulttuuri tai Baltian alue kiinnostavat! Tai sellaiselle joka ei erityisemmin ole haaveillut vaihdosta, mutta jolla on aikaa lähteä yhden lukukauden ajaksi vaihtamaan maisemaa. Virolaiset ovat hyvin ylpeitä pienestä maastaan. Matkailu ja turismi on kaikkialla huomioitu ja

virolaiset puhuvat englantia ja toki venäjääkin hyvin sujuvasti. Itse paljon liikuntaa harrastavana pidin Viron ja Tarton liikuntatarjonnasta ja virolaiset ovat hyvin liikunnallista kansaa. Jos olet käynyt Tallinnassa ja ajattelet, että voiko Viro olla tällainen, niin suosittelen suuntaamista Tallinnaa pidemmälle, ihan vain huomaamaan kuinka suomalaistanut Tallinna ja sen ympäristö onkaan ja millaiselta se oikea virolaisuus näyttää Tallinnan ulkopuolella.

, , 01.02.2015 – 30.04.2015

Maa: Viro

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.02.2015 – 30.04.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Erasmus-harjoitteluni suunnittelu alkoi harjoittelua edeltävänä kesänä. Pohdin jonkin aikaa vaihdon ja harjoittelun välillä ja päädyin lopulta valitsemaan harjoittelun, koska halusin oman alan työkokemusta. Otin yhteyttä erään suomalaisen yrittäjän Tallinnaan perustamaan konsultointiyritykseen, josta olin kuullut aiemmin. Yritys ei ollut ilmoittanut vapaista työ- tai harjoittelupaikoista, mutta lähetin yrityksen omistajalle sähköpostilla hakemuksen ja ansioluetteloni. Tiesin, että yrittäjä oli käynyt saman koulutuksen, jota itse parhaillaan suoritin, joten oman kokemuksen tuominen esiin koulutuksen kautta oli vaivatonta. Ilokseni huomasin, että yrityksestä vastattiin nopeasti. Yrittäjä halusi odottaa syksyyn ennen päätöksen tekemistä, jotta he voisivat varmistua työtilanteestaan. Muutaman kuukauden hiljaiselon jälkeen omistaja otti minuun yhteyttä ja pyysi haastatteluun. Haastattelun jälkeen minut toivotettiin tervetulleeksi yritykseen.

Erasmus-apurahan hakeminen oli helppoa eikä vienyt paljoa aikaa ja vaivaa. Koko prosessihan taisi koostua hakemuksesta ja muutamista sähköposteista. Koska minulla oli jo harjoittelupaikka valmiina, Erasmus-apurahan saamisesta ei ollut epäilystä.

Harjoittelusopimuksen solmiminen kävi myös vaivattomasti. Kaiken pystyi tekemään sähköisesti, ja sopimuksen tietojen täyttäminen kävi nopeasti, vaikka sopimuksen osapuolet olivat eri valtioissa. Yrityksen omistaja oli myös erittäin kiinnostunut harjoittelusta, ja oli valmis auttamaan tietojen hankkimisessa. Kohtasin koko prosessissa ainoastaan yhden ongelman: vakuutuksen saamisen. Erasmus-harjoittelun sopimuksessa oli kohta, jossa vaadittiin vastuuvakuutusta. Virolainen yritys ei voinut ottaa suomalaisesta vakuutusyhtiöstä vastuuvakuutusta minulle, ja yrityksellä oli vaikeuksia saada vastaavaa vakuutusta Virosta. Ongelma kuitenkin ratkesi, kun Erasmus-koordinaattori ilmoitti, että nykyinen vakuutusturvani oli riittävä.

Viroon lähteminen oli helppoa, koska yritys järjesti minulle kalustetun asunnon harjoittelun ajaksi. Minun ei siis käytännössä tarvinnut pakata mukaan kuin vaatteet. Yrityksen omistaja oli minua satamassa vastassa, ja vei uuteen kotiini, joka osoittautui erittäin mukavaksi kaksikerroksiseksi yksiöksi. Asunto oli ihan kaupungin keskustassa Vanhankaupungin vieressä. Koska Euroopan unionin sisällä on onneksi niin helppo liikkua, kaupunkiin asettumisessa ei ollut haasteita ja turhaa byrokratiaa.

Ensimmäinen työpäivä alkoi uuteen työympäristöön ja työkavereihin tutustumisella, minkä jälkeen pääsin heti tekemään töitä. Oli erittäin positiivinen yllätys, että pääsin heti tekemään samoja työtehtäviä, joita olisin tehnyt varsinaisessa työsuhteessa. Harjoittelun etuna kuitenkin oli, että omistaja oli erittäin innokas auttamaan, ja suorastaan vaati, että minun tulee pyytää apua tarvittaessa. Oli mukava huomata, että työnantaja ymmärsi harjoittelun perimmäisen idean: oppimisen. Työtehtävät olivat kaiken kaikkiaan erittäin haasteellisia ja monipuolisia. Pääsin tekemään laajasti verotuksen työtehtäviä, joiden lisäksi sain myös perehtyä kirjanpitoon.

Koska monet asiakkaista olivat suomalaisia yrityksiä tai Suomessa toimivia ulkomaisia yrityksiä, monet työtehtävät pystyi hoitamaan suomen kielellä. Virolaisten kanssa työskentely sujui englanniksi. Työn kansainvälisen luonteen vuoksi materiaali oli usein englannin kielellä, joten ammattisanaston tuntemus lisääntyi huomattavasti. Opin myös hieman viroa, mutta kieli osoittautui vaikeammaksi, kuin olin aluksi ajatellut. Opin kuitenkin kielen perusteet ja pärjäämään arkipäivän tilanteissa. Työpaikalla huomasin joitain kulttuurieroja suomalaisten ja virolaisten välillä. Virolaiset esimerkiksi kysyvät aina töihin tullessaan muilta työntekijöiltä kuulumiset. Positiivinen tapa tarttui myös itselle. Toisaalta kulttuurierona huomasin myös, että suomalaiset ovat huomattavasti täsmällisempiä.

Tallinna osoittautui mukavaksi kaupungiksi myös työpaikan ulkopuolella. Erityisesti pidin Viron kahvilakulttuurista, joka poikkesi suomalaisesta huomattavasti: Virossahan on loistava kahvilakulttuuri. Tallinna on täynnä halpoja kahviloita, joista saa kahvin lisäksi myös erittäin halpaa ruokaa. Vanhassakaupungissa tulee kuitenkin olla tarkkana, että ei mene kalleimpiin turisteille tarkoitettuihin paikkoihin, joiden hintataso on huomattavasti korkeampi. Ensimmäisen kuukauden jälkeen oli myös mukava huomata, että ruokaostoksiin oli kulunut n. 100 euroa vähemmän kuin Suomessa vastaavassa ajassa. Jotkin asiat ovat samoissa hinnoissa kuin Suomessa, mutta monet elintarvikkeet ovat edelleen huomattavasti halvempia kuin Suomessa. Tosin virolaisten keskipalkkakin on huomattavasti pienempi kuin suomalaisten. Tallinnassa julkinen liikenne toimii moitteettomasti, ja koska tallinnalaiset saavat matkustaa julkisilla ilmaiseksi, bussit ja ratikat ovat aina täynnä.

Kaiken kaikkiaan harjoittelu ulkomailla oli loistava kokemus. Harjoittelun myötä sain runsaasti työkokemusta, uusia kokemuksia ja kielitaitoa. Lisäksi oli mukava huomata, että ulkomailla työskenteleminen voisi olla todennäköinen vaihtoehto myös tulevaisuudessa.

Tallinna Ülikool - Tallinn University, Tallinn, 26.01.2015 – 05.06.2015

Maa: Viro

Kaupunki: Tallinn

Vaihtoaika: 26.01.2015 – 05.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Tallinna Ülikool - Tallinn University

Erasmus vaihtoon hakeminen sujui keväällä melko helposti NettiOpsun kautta. Syksyllä pitää vielä erikseen täyttää Tallinnan yliopiston hakulomake, joka löytyy helposti heidän nettisivuiltaan. Se on hieman vaativampi täyttää, mutta sujuu onneksi sähköisesti. Hyväksymiskirje tuli myös nopeasti. Kevään vaihtoon hyväksymisen ja syksyllä itse kohdeyliopistoon hakemisen välillä on melko pitkä väli kevätlukukaudelle vaihtoon lähtiessä, mistä ei kannata hermostua. Englanniksi tarjolla olleet kurssit löytyivät helposti Tallinnan yliopiston nettisivuilla ja opintopisteet merkataan samalla tavalla kuin Suomessa. Minulla oli kokovuotinen matkavakuutus, mutta kannattaa ottaa huomioon, että se kattaa vain kolmen kuukauden yhtämittaisen oleskelun ulkomailla.

En osallistunut kielikursseihin ennen vaihtoon lähtöäni, koska aioin opiskella viroa kielen alkeet vaihtojakson aikana ja opiskelen englantia, joten en tarvinnut siinäkään harjoitusta.

Saavuין Viroon jo reilu viikko ennen lukukauden alkua, mutta tuutorini ehti silti ottaa minuun yhteyttä ennen saapumistani. Tuutoria pitää erikseen hakea, mitä suosittelen vaikka luulisikin, että ei se Viro nyt niin paljon Suomesta eroa. Kyllä se eroaa ja vaikka et olisikaan samaa mieltä tästä, ei tuutorista ole mitään haittaakaan.

Ensimmäisen kuukauden aikana tuutorini oli minuun säännöllisesti yhteydessä ja järjesti kaupunkikierrosta, esitteli yliopistoa ja vei jopa pubiryömimään. Tallinnan yliopiston International Club ja ESN Tallinn järjestivät paljon erilaisia tapahtumia läpi lukuvuoden ja Erasmus bileet järjestettiin eräässä yökerhossa joka keskiviikko.

Tallinnan yliopistolla on asuntola, joka maksaa 117 euroa kuussa, mutta siellä on vain jaettu kahden hengen huoneita. Itse kaipaen enemmän yksityisyyttä ja hain asuinpaikkaa omin toimineni. Yritin ensin ottaa yhteyttä pariin kiinteistövälittäjään tuloksetta, kunnes lopulta laitoin ilmoituksen vaihto-opiskelijoiden majoitukselle omistettuun facebook-ryhmään, jonne löysin linkin yliopiston sivuilta. Jo samana päivänä olin saanut pari tarjousta ja päädyin vuokraamaan huoneen hostellista vanhassakaupungissa. Vuokra oli melko korkea Viron tasolla, mutta sijainti oli erinomainen ja hintaan kuului netti ja muut maksut. Monet muutkin vaihtotutustani olivat pitkäaikaismajoituksessa hostelleissa, joten ne ovat ihan varteenotettava vaihtoehto. Asunnon saamisesta ei kannata alkaa stressata liian aikaisin, sillä tarjouksia vapaista huoneista kimppekämpistä yms. ilmestyy vuoden ympäri. Ilmaisen ja hyvin toimivan joukkoliikenteen ansiosta asunnon voi hyvin ottaa vähän kauempaakin keskustasta, jos on oikein halvan hinnan perässä.

Kursseille rekisteröityminen toi hieman päänvaivaa sillä kaikkiin opintoihin liittyvään kommunikointiin käytettävässä Studies Information Systemissä eli paikallisessa NettiOpsussa oli jokin bugi. Käynti tietotekniikkavastaavan luona kuitenkin korjasi asian. Tunnukset sähköiseen oppiympäristöön täytyy myös itse käydä fyysisesti hakemassa. Orientoivissa opinnoissa annettiin hyvä ohjeistus kurssi-ilmoittautumisen tekemiseen järjestelmässä, mutta tentteihin ilmoittautumiseen jouduin pyytämään apua tuutoriltani.

Minun täytyi saapumiseni jälkeen tehdä muutoksia Learning Agreementiini ja se oli vähän monimutkaista, kun täytyi käydä hakemassa allekirjoituksia omalta vastuuhenkilöltä Tallinnassa ja sitten skannailla niitä takaisin Suomeen, mutta loppujen lopuksi sekin onnistui.

En opiskellut Tallinnassa lainkaan omaa pääainettani vaan valitsin kurseja ihan puhtaasti oman kiinnostuksen mukaan. Otin lähes kaikki kurssini vaihto-opiskelijoille suunnatusta Estonian Language And Culture – kokonaisuudesta, jossa oli laajat alkeiskurssit viron kielestä sekä kurseja esimerkiksi virolaisesta teatteri- ja elokuvaperinteestä ja kirjallisuudesta. Tallinnassa oli myös tarjolla samankaltainen kokonaisuus venäjän kielestä, joten jos haluaa rauhassa keskittyä oppimaan venäjän kielen alkeet sen sijaan, että jonottaisi kielikeskuksen täpötäysille kurseille, Tallinnan yliopisto on varteenotettava vaihtoehto. Kaikki opettajat vaikuttivat innostuneilta aiheistaan ja puhuivat hyvää englantia, joskin usein vahvalla korostuksella. Useimmilla kursseilla suoritustapa oli essee, mistä pidän enemmän kuin tenteistä. Tentteihin piti ilmoittautua erikseen sähköisesti, mutta sen ehtii tekemään aina päivää ennen itse tenttiä. Yhdellekään kurseista en joutunut ostamaan kirjoja vaan materiaalit olivat joko sähköisinä, monisteina tai löytyivät helposti yliopiston kirjastosta. Kaikilla kursseilla oli itsenäistä lukemista ja oppimista, mutta vain kielikursseilla tätä osallistumista valvottiin mitenkään.

Viro saattaa vaikuttaa näin suomalaisesta näkökulmasta tylsältä vaihtokohteelta, mutta itse olen tuosta väittämästä eri mieltä. Virolla on hyvin rikas ja mielenkiintoinen kulttuuri ja kaunis kieli, jota suosittelen opettelemaan. Tallinna on paljon muutakin kuin suomalaisturistit, jotka alkavat nopeasti ärsyttämään. Koska Viro on pinta-alaltaan pieni maa, on matkustaminen maan sisällä helppoa. Myös muihin Baltian maihin pääsee matkustamaan edullisesti bussilla. ESN Tallinn myös järjesti monia matkoja esimerkiksi Pietariin ja jopa Valko-Venäjälle. Suosittelen myös osallistumaan Social Erasmus -projekteihin, joissa ollaan yhteyksissä esimerkiksi paikallisiin kouluihin. Itse otin osaa Erasmus In Schools -projektiin, jossa vaihto-opiskelijat käyvät kertomassa virolaisille oppilaille omasta maastaan ja kulttuuristaan tai jostain muusta heille mielenkiintoisesta asiasta. Ensinnäkin ajattelin, että virolaiset lapset eivät pitäisi esitelmää Suomesta mielenkiintoisena, mutta presentaationi Lapista ja Lapin matkailusta upposi hyvin Haapsalulaisiin ammattikoululaisiin.

Palattuani vaihdosta kaikki sujui yllättävän yksinkertaisesti Tampereen päässä. Kannattaa huolella käydä läpi lista kaikista papereista, mitä kotimaassa täytyy näyttää ja sitten niiden vieminen Erasmus-toimistoon palattuasi on erittäin yksinkertaista. Myös opintojen hyväksilukeminen onnistui helposti ja nopeasti, mistä olin erittäin tyytyväinen.

Koen vaihto-opiskeluni olleen hyvä asia. Virossa oleskelu rikkoi lähes kaikki stereotypiat, mitä naapurimaista niin helposti syntyy. Viron kielen taidosta tulee olemaan hyötyä kesätyössäni asiakaspalvelutehtävissä ja, koska virolaisia maahanmuuttajia on Suomessa paljon, uskon että siitä voi olla hyötyä myös tulevassa ammatissani opettajana. Oma englanninkielentaitoni on kyseisen kielen opiskelijana sellaisella tasolla, että sen kehittämiseen en vaihtoon lähtenyt. Sain kuitenkin paljon mielenkiitaisia kokemuksia englannin kielen käytöstä lingua francana. Ainoa negatiivinen asia oli muiden ihmisten ajoittainen vinoilu kotimaani ja vaihtokohteeni läheisyydestä, mutta haters gonna hate.

Erasmus vaihto on hieno tilaisuus, johon suosittelen tarttumaan! Kuinka usein saa näin hyvää tukea ulkomailla opiskeluun? Ei paljon koskaan!

Tartu Ülikool, Tartu, 01.09.2014 – 28.06.2015

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihtoaika: 01.09.2014 – 28.06.2015

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Impulsiivisuus kannattaa joskus. Päätin hetken mieltäjohteesta kokeilla onneani ja hakea kevään haussa seuraavan syyslukukauden vaihtoon Tarttoon. Olin lähinnä omaksi ilokseni opiskellut viroa muutaman vuoden Tampereella, joten päätin sopivasti ennen maisteriopintoihin ryhtymistä lähteä Tarttoon seikkailemaan. Kahdenväliseen sopimukseen Tarton kanssa on hyvin vähän hakijoita, joten hyväksytyksi tuleminen oli helppoa. Hakuprosessi ei sisältänyt liikaa paperien pyörittelyä. Etsin itse etukäteen kohdemaan yliopistosta tietoa kursseista ja asumisesta, vaikka kumpaakaan varten ei vielä paljon ennen lähtöä voinut tehdä järjestelyjä. En ottanut erillistä matkavakuutusta, enkä rämäpäisyydestäni huolimatta sitä tarvinnutkaan, vaikka posti toi pyytämättä eurooppalaisen sairaanhoitokortin. Sivusta seuranneena sairaalapalvelut kuitenkin pelasivat hyvin. Vaikka olin hakuasiassa liikkeellä melko myöhään, sain koordinaattorin avulla hoidettua dokumentit perille ajallaan ja ongelmitta.

Lähdön lähestyessä sain yliopistolta oman "peruspalvelutunnuksen" eli pääsyn Tarton yliopiston sisäiseen kurssijärjestelmään. Sieltä sai etsittyä kursseja niin tunnuksen, nimen kuin yksikönkin mukaan. Kurssien valintaa vaikeutti se, että ainakin pienellä alalla järjestettävät kurssit saattoivat vielä kokea leikkauksia ennen syksyä, joten alkuperäiset suunnitelmani muuttuivat sen mukaan. En kuitenkaan lähtenyt Viroon tietyt kurssit mielessäni, vaan halusin vain opiskella viroa kieltä lisää. Valitsin siis melko satunnaisesti kursseja ohjelmasta. Samalla jätin hakemuksen asuntolapaikkaan, josta muutaman viikon kuluttua sainkin jaetun huoneen.

Saavuini Tarttoon pari päivää ennen orientoivien opintojen alkamista. Huonetoverini ei vielä ollut saapunut, joten tutustuin Facebook-ryhmän kautta muihin vaihto-opiskelijoihin. Tuutorini oli asiallinen, mutten kokenut tuutoritoiminnan auttaneen itseäni suuresti. Vaihto-opiskelijoille järjestettiin toki infotilaisuuksia, ja meidät jaettiin ryhmiin sekä esiteltiin niissä kaupunkia. Paras puoli tässä oli luonteva tutustuminen muihin opiskelijoihin.

Asunto oli siis valmiina, kun saavuini Tarton linja-autoasemalle rinkani kanssa. Vuokrataso oli jaetussa huoneessa matala, ja kahdenvälisessä sopimuksessa en edes joutunut maksamaan sitä. Asunnossa oli kaksi huonetta (yhteensä neljä asukasta), pieni keittiö ja vessa. Suosittelen asuntola-asumista edes puolen vuoden ajaksi, sillä se on jo elämys itsessään. Tartossa on

myös riehakkaampi asuntola, Raatuse, mutta itse nautin Narva maanteen enimmäkseen lauhkeasta ilmapiiristä. Asuntolapaikka on myös hyvin helppo saada, kun laittaa hakemuksen ajoissa. Itselläni kävi mieleton tuuri huonetoverin kanssa: meistä tuli hiljalleen ylimmät ystävykset, eikä konflikteja ilmennyt koskaan. Jos elo osoittautuisikin kovin riitaisaksi, huonetta voi tietääkseni myös vaihtaa. Asuntoloilla on myös kellon ympäri jonkin sortin vahti, joten emme panikoineet, kun pistäydyimme tupakkaparvekkeelle aamuyöllä (minä paljain jaloin) ja huomasimmekin unohtaneemme avaimet sisälle. Tartossakin on talvella kylmä, ja etelä-eurooppalaisten nurinaa säästä oli hauska kuunnella.

Alunperin aion viettää Virossa vain syyslukukauden, mutta päätin melkein saman tien hakea jatkoa vaihdolle. Sekin onnistui helposti. Halusin keväällä kokea myös kimppekämpääsumisen Tartossa, joten muutin puolittettujen luota vapautuvaan huoneeseen. Asunto oli hankittu yksityisen vuokravälittäjän kautta, ilmeisesti netin avulla. Vuokra oli luonnollisesti paljon asuntolaa korkeampi, ja meillä oli joitakin erimielisyyksiä vuokranantajan kanssa (pääsin tulkkaamaan riitojamme englannista viroon ja toisinpäin). Silti valinta oli hyvä, sillä asunto sijaitsi aivan ydinkeskustassa, oli viihtyisä ja sain uusista kämppiksistä todella hyviä ystäviä. Meillä ramppasi todella paljon vieraita, ja pidimme suuriakin juhlia asunnossa harva se päivä.

Tästä huolimatta opinnot sujuivat tarpeeksi mallikkaasti. Minulle oli kehuttu Tarton yliopistoa paljon, ja nautin etenkin siellä vallitsevasta ilmapiiristä. Tunsin kuuluvani joukkoon, etenkin koska en yliopistolla käyskennellessäni tuntenut itseäni täysin vaihto-opiskelijaksi. Kahta kurssia lukuunottamatta kävin oikeastaan kaikki kurssini viroon kielellä. Opiskelin siis viroa vieraana kielenä, ja lisäksi kurseilla näkyi niin venäläisiä, unkarilaisia, amerikkalaisia kuin kiinalaisiakin – olin ainoa suomalainen! Olin tyytyväinen opetukseen, vaikka kesti hetki tottua opiskelun ”koulumaisuuteen”, kun Suomessa yliopisto-opiskelu on niin vapaata. Kaikilla kurseilla opetus oli yksilöllistä, sillä ryhmäkoot olivat verrattain pieniä. Yksi suomen ja viroon käännöskurssi järjestettiin itse asiassa vain minua varten, ja tapasimme opettajan kabinetissa parin viikon välein. Keväällä kävin myös venäjän alkeiskurssin sekä yhden virolaisille tarkoitetun ruotsin kurssin, jolla sain vieläpä korvattua kandintutkintoni pakollisen ruotsin. Itse en siis törmännyt massaluentoihin paitsi vieraillessani yhdellä filosofian kurssilla nuuhkimassa ilmaa: tunsin itseni melkein vakoajaksi virolaisten keskellä, kun kurssi oli tavanomainen viroksi opetettu johdatus estetiikkaan. En silti jäänyt kurssille, mutta salin vanhat pitkät puupenkit jäivät mieleen. Se se vasta oli koulumaista. En joutunut kirjoittamaan kurseillani montakaan esseetä, ja ostin muistaakseni yhden tai kaksi kirjaa opintojeni aikana. Muutama suullinen tentti tuli koettua, mutta enimmäkseen meillä oli pieniä kokeita pitkin kurseja ja lopussa yksi vähän isompi. Kurseilla pelattiin siis papereilla, eikä Moodlen kaltaista alustaa käytetty.

Olin jo ennen lähtöä vakaasti päättänyt puhua virolaisille vain ja ainoastaan viroa silloin, kun se suinkin oli mahdollista. Ennen vaihtoa osasin jokseenkin kommunikoida viroksi, mutta vuoden aikana kielitaito kehittyi kohisten. Parhaita onnistumisentunteita koin, kun virolaisetkin joskus luulivat minua puheeni perusteella natiiviksi – parempaa motivaattoria kielen oppimiseen ei voi olla! Tietenkin joskus sain kuulla leikkisää kuittailua vääristä sananvalinnoista ja ajoittain pinnalle pullahtavasta ”suomiaksentistani”. Mielestäni suomalaisen kannattaa silti ehdottomasti opiskella viroa, mikäli se yhtään kiinnostaa. Kielten samankaltaisuus kannustaa alkuun todella hyvin, ja virolaisessa ympäristössä puhumisesta tulee luontevaa uskomattoman nopeasti. Byrokratiaa en kohdannut liiemmin, mutta toisinaan viro osaaminen asioiden hoitamisessa oli lähes välttämätöntä, sillä vanhemman sukupolven virolaiset eivät liiemmin puhuneet englantia.

Vapaa-aikani vietin enimmäkseen vaihto-opiskelijoille järjestetyissä tapahtumissa, muuten vain vaihtokaverien kesken sekä varsinaisten virolaisten opiskelijoiden kanssa. Aika ei käynyt tylsäksi. Elinkustannukset ovat Virossa toki Suomea matalammat, minkä vuoksi innostuin ostelemaan kaiken maailman virolaisia herkuja ja roinaa. Kevättä kohden budjettini sitten ratkesikin liitoksistaan, joten koin myös uskoakseni virolaisen opiskelijan arkea... järjestimme kämppisteni kanssa muun muassa perunahaasteen, jonka jälkeen perunat tulivat jo uniini. Ruoka ei silti ollut Tartossa kallista, ja löysin useita mukavia kahviloita ja ravintoloita. On pakko mainita myös langaton yhteys, josta E-stonia jo tunnettaneenkin. Minusta oli hauskaa, että jonkin patsaan ympäriltä saattoi yhtäkkiä löytyä edes jotenkin toimiva langaton yhteys kyseisen patsaan nimellä. Päjäsin prepaidilla koko vuoden, josta loppupuolikkaana en edes ladannut sille rahaa. Ainoat ongelmat ilmenivät silloin, kun tammikuussa pistäydyin Suomessa, jossa langattomia verkkoja ei noin vain putkahdellutkaan esiin.

Monet ystäväni matkustelivat sekä Virossa että lähimaissa vaihdon aikana, mutta itse olin varsin saamaton väty sen suhteen. Muutamia kaupunkeja tuli nähtyä. Täytyy tosin ehdottomasti mainita kätevät ja edulliset bussiyhteydet Virosta lähimaihini: kun syyslukukauden kaveriporukani lähti kotia kohti, päätimme hoitaa tämän bussiroadtripin muodossa (reitti kulki Baltian maiden läpi Puolan ja Tsekin kautta Saksaan, josta itse lentelin

takaisin). Virossakin on paljon mielenkiintoisia matkakohteita, joten halpoja matkustusmahdollisuuksia kannattaa hyödyntää. Toivoisin näin jälkikäteen itsekin matkustelleeni enemmän.

Palasin Tampereelle kesäkuun puolessavälissä. Virallisesti kevätlukukausi olisi kestänyt kuun loppuun. Sain hyväksiluettua kurssit "ulkomailla suoritetuiksi opinnoiksi" sekä korvattua ruotsin ja venäjän kursseilla Tampereella järjestettävät kurssit, vaikka sisällöt eivät menneetkään ihan yksi yhteen. Vaikka vaihtovuosi ei siis varsinaisesti edistänyt opintojani, jos ei lasketa ratkaisevan ruotsin vaikutusta kandintutkintooni, tiedän vaihdosta olleen minulle paljon hyötyä myös tulevaisuuden kannalta. Kielitaito on erityisen tärkeässä asemassa urallani, minkä lisäksi opin vuoden aikana paljon aiempaa avarakatseisemmaksi ja kenties itsevarmemmaksi. Vaikka Viro on sijaintinsa puolesta helppo kohde, uuteen maahan sopeutuminen on aina kasvattava kokemus. Samastun nykyisin Tallinnan-paatilla enemmän vakaviin virolaisiin kuin satamaostoksille suuntaaviin suomalaisiin.

Tartu Ülikool, Tartu, 06.08.2014 – 28.06.2015

Maa: Viro

Kaupunki: Tartu

Vaihtoaika: 06.08.2014 – 28.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Tartu Ülikool

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

En kaikkea alkujärjestelyihin liittyvää enää vuoden jälkeen muista, mutta sen voin sanoa että erityisiä ongelmia en kohdannut. Oman yliopistoni koordinaattori (yksikön, ei Erasmus-ihminen) ei kenties osannut kaikkiin kysymyksiini vastata, mikä oli huolestumiseen taipuvaiselle opiskelijalle hieman stressaavaa, mutta löysin kyllä tietoa ihan riittävästi muista lähteistä. Lueskelin aiempia matkakertomuksia ja Tarton yliopiston nettisivuja sekä Erasmus-oppaita itsekseni sekä kyselin käytännön asioista mm. pankiltani ja matkapuhelinyhtiöltäni. Matkavakuutus minulla oli etukäteen olemassa, mutta sen kesto oli vaihtojaksoa varten pidennettävä. Avasin myös toisen pankkitilin ja hankin siihenkin maksukortin siltä varalta että ensisijaisesti käyttämäni kortti katoaisi tai varastettaisiin. Hieman yllättäen tämä toimenpide osoittautui järkeväksi. Tein tilapäisestä muutostani ilmoituksia sinne tänne virallisille tahoille, mutta siitä huolimatta sain kesken lukukauden Kelalta viestiä, jossa tiedusteltiin ulkomailla asumisestani ja epäiltiin oikeuttani Suomen sosiaaliturvaan. Asia hoitui helposti selvitykseen vastaamalla.

Viimeisellä lukukaudella ennen lähtöäni osallistuin viron kielen ja virolaisen kulttuurin peruskurssille, mikä pitkälti antoi minulle idean Tarttoon lähtemisestä. Kurssi oli sekä mukava että hyödyllinen (opettajana Diana Maisla). Koska olin innokas opiskelija, harjoittelin viron kieltä yliopiston tarjoaman kielikurssin lisäksi myös nettikurssilla. Nettikurssi on ilmainen, hyödyllinen ja jopa hauska oppimisväline ja se löytyy osoitteesta keeleklikk.ee.

Kohdemaahan saapuminen

Lähdin Tarttoon jo kuukausi ennen lukukauden alkamista, koska olin ilmoittautunut kielikurssille. Olin paikalla jopa muutamaa päivää ennen kielikurssin starttaamista, koska halusin tutustua kaupunkiin. Pelkäsin eksyväni ja panikoin vähän muutenkin, mutta voin vakuuttaa että Tartto on erittäin helposti hahmotettavissa ja hallittavissa. Kaiken lisäksi kaupunki on niin pieni, että siellä on erittäin vaikea päätyä kauas siitä kohteesta, jonne on pyrkimässä. Oli miten oli, kielikurssilla käytiin läpi lähes ainoastaan samoja asioita jotka jo entuudestaan osasin, mutta tästä huolimatta kurssille osallistuminen oli ehdottoman hyvä idea. Kielen suullinen harjoittelu oli

itselleni erittäin hyödyllistä, mutta kaikkein olennaisinta oli saada viettää kolme viikkoa pienessä porukassa uusien ihmisten kanssa. Näistä kanssaopiskelijoista pitkälti muodostui se verkosto, jonka kanssa syyslukukauteni vietin ja joista osaan pidän edelleen yhteyttä.

Asuminen

Kielikurssin ajan asuin Maaülikoolin asuntolassa, joka on hieman kauempana keskustasta (kävelyetäisyydellä silti). Asuntolapaikka osoitettiin minulle kurssin järjestäjien puolelta ja jaoin huoneeni yhden kurssikaverini kanssa. Yleensäkin Tartossa asuntolahuoneissa asuu kaksi (samaa sukupuolta olevaa) opiskelijaa. Kielikurssin aikana tulin siihen tulokseen, että nukkumisvaikeuksieni takia mieluiten kuitenkin asuisin omassa huoneessa ja päädyin puoliksi sattumalta etsimään vuokra-asuntoa yhdessä yhden saksalaisen kurssikaverini kanssa. Vuorokauden kuluttua asunnon etsimisen aloittamisesta olimme jo näytössä ja päädyimme vuokraamaan sen ainoan huoneiston mitä kävimme katsomassa. Tässä vaiheessa emme vielä tienneet että uusi kotikatamme Rüütli onkin bilettämisen pääkatu ja jopa eräänlainen käsité. Asunto oli suomalaisen omistama kalustettu kaksio vanhan kerrostalon kattokerroksessa ja vuokra (jaettuna kahdelle) oli tasan sen verran mitä Kela Virossa opiskelevalle korvaa. Sijainti maisemineen päivineen oli mitä parhain, mutta asunnon kunto taas sitten vähän huonompi. Tartossa monet etenkin tutkintoa opiskelevat kansainväliset opiskelijat asuvat kimppekämpissä, joten jos asuntola-asuminen ei nappaa niin kannattaa alkaa kyselemään ihmisiltä heti kun sellaisia tapaa. Toki voi tehdä myös kuten itse tein ja etsiä itse kaverin kanssa asunnon. Valtaosa kv-opiskelijoista kuitenkin asuu asuntoloissa, joten ei sekään mikään mahdoton vaihtoehto ole. Ainakin suurimmassa ja kansainvälisimmin asutetussa asuntolassa Raatusessa lähes kaikissa asunnoissa on kolme kahden hengen huonetta, keittiö, wc ja kylpyhuone. Asuntola-asumisen hyvä puoli on että asuntoloissa tapaa paljon ihmisiä ja on todennäköisemmin (vaihto-opiskelijoihin liittyvien) tapahtumien keskiössä.

Opiskelu

Opiskelin Tartossa englanniksi viron kielen kursseja lukuun ottamatta. Tampereella opiskelen sosiaalipolitiikkaa, mutta vaihtojaksoni aikana suoritin enimmäkseen kielikursseja - viroa, englantia ja aloittelinpa jopa farsin kielen kurssia, mutta se osoittautui muun opiskelun ohella liian vaativaksi. Mainitsemisen arvoista lienee on, että onnistuin vaihtojaksoni aikana suorittamaan enemmän opintopisteitä kuin normaalisti Tampereella. Opetuksen tasosta minulla ei ole erityistä kommentoitavaa. Useimmilla kursseilla on läsnäolokiintiö, mutta monet opettajat kuitenkin näistä joustavat (vaihto-opiskelijoiden kanssa ainakin). Oikeastaan kaikki Tarton yliopiston henkilökunta, jonka kanssa olin tekemisessä, oli mukavaa ja avuliasta. Moodlea käytettiin useimmilla kursseilla melko ahkeraan, mutta yleisessä käytössä olevia tietokoneita löysin ainoastaan kirjastosta. Kirjasto on viihtyisä paikka ja sen aukioloajat ovat laajat, mutta tietokoneet siellä olivat varsin vanhoja.

Muuta mainitsemisen arvoista

Virossa on ilmainen langaton nettiyhteys lähes joka paikassa. Paikalliset jaksavat olla siitä kovin ylpeitä ja onhan se tosi käytännöllinen juttu, varsinkin sellaiselle joka käyttää ulkomaalaista puhelinliittymää.

Tartossa toimii erittäin aktiivinen ESN (Erasmus Student Network). ESN-jäsenet järjestävät paljon erilaisia tapahtumia ja ovat valmiita auttamaan ihan missä tahansa apua tarvitsetkin. Tosin mielestäni valtaosa muistakin Tartossa tapaamisistani ihmisistä oli avuliaita. Helpoin tapa saada sattumanvarainen virolainen hymyilemään on puhua viroa, vaikka kuinka kömpelöäkin sitten. Ihmiset arvostavat sitä, että edes yrität kommunikoida paikallisella kielellä.

Tartosta on yllättävän helppoa ja edullista matkustella pitkin Viroa ja jopa Eurooppaa.

Merkityksellisyys

En voi liioitella vaihtojaksoni merkitystä. Vaikka lähdin vain naapurimaahan, jonka kieli on niin lähellä äidinkieltäni kuin mahdollista, muuttui maailmani vuoden aikana monin tavoin. Kielitaitoni on kehittynyt valtavasti, maailmani avartunut ja itseluottamukseni kasvanut. Jopa tulevaisuudensuunnitelmani ovat nykyään aivan toisenlaiset kuin

vuosi sitten.